

6 У Миколаєві реконструювали улюблений експонат дитячого містечка, справжнісінький паровоз «кукушка»

7 Переможець літературних Олімпійських ігор Сергій Дзюба вважає, що чим більше перемагають українці, тим більше світ дізнається про Україну

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 24 ВЕРЕСНЯ 2016 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№180 (5800)

ЦИТАТА ДНЯ

ВОЛОДИМИР ГРОЙСМАН:

«Усі мають розуміти, що порушувати закон — це дуже боляче, тому що правоохоронна система дуже серйозно на це питання реагує».

Прем'єр-міністр про посилення відповідальності за рейдерські захоплення об'єктів

2

Де в Україні вчитися престижно

ОСВІТА. Чотири українські виші увійшли до переліку найкращих освітніх закладів світу. Сайт рейтингу Times Higher Education World University Rankings опублікував щорічний перелік світових ВНЗ на 2016—2017 роки. Серед 980 найкращих вишів опинилися Національний університет «Львівська політехніка», Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна.

Першими у рейтингу найкращих вишів світу зазначено Оксфордський університет, Каліфорнійський технологічний інститут, Стенфордський університет, Кембріджський університет та Массачусетський технологічний інститут.

До речі, цього року британська консалтингова компанія Quacquarelli Symonds віднесла до переліку найкращих ВНЗ такі українські виші, як КНУ ім. Т. Шевченка, НТУУ КПІ, Донецький національний університет, НТУ ХПІ, Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна та Сумський держуніверситет.

ЦИФРА ДНЯ

1 млрд доларів

сврооблігацій під гарантії уряду США розміщено Україною за найнижчою в історії нашої країни ставкою у 1,471% річних

Із самого серця

Осколок міни із серця кардіохірурги Василь Лазоришинець, Сергій Сіромаха та Анатолій Руденко діставали протягом чотирьох годин

РЕАЛІЇ. Хірурги Інституту Амосова роблять унікальні операції, повертаючи смертельно поранених бійців до життя

РОЗПОЧАЛАСЯ
ПЕРЕДПЛАТА
ГАЗЕТИ
«УРЯДОВИЙ
КУР'ЄР»
НА 2017 РІК

ПЕРЕДПЛАТУ
ПРИЙМАЮТЬ
УСІ
ВІДДІЛЕННЯ
ЗВ'ЯЗКУ
УКРПОШТИ

Газета для тих, хто приймає рішення

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

ТЕЛЕКУР'ЄР

програми головних телеканалів України на сторінках «Урядового кур'єра»

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

	для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів	для інших передплатників та підприємств і організацій
на 1 місяць	25 грн	47 грн
на 3 місяці	75 грн	141 грн
на півроку	150 грн	282 грн
на рік	300 грн	564 грн
Соціальний передплатний індекс	40227	Передплатний індекс 61035

УВАГА!
Послуга за приймання передплати на 2017 рік — безкоштовна.

У Києві газету також можна придбати в кіосках «Союздруку»

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

USD 2592.2831 за 100 доларів США

EUR 2913.2077 за 100 євро

RUB 4.0635 за 10 рублів

встановлені Національним банком України на 23 вересня 2016 року

AU 347132.63

AG 5152.16

PT 270375.13

PD 178349.08

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Верховна Рада мусить поспішати

АКЦЕНТ. До 1 листопада згідно з умовами Угоди про асоціацію з ЄС парламентарії мають обов'язково ухвалити майже півсотні документів

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

Під час учораньої години запитань до уряду Прем'єр-міністр Володимир Гройсман закликав народних депутатів на наступному пленарному тижні ухвалити проект закону про спецконфіскацію, щоб акумулювати до Держбюджету 1,5 мільярда доларів, заарештованих на рахунках посадовців часів Януковича. «Уряд висловлював свою позицію, що і розвиток національної економіки, і безпека та оборона, і соціальні стандарти входять до пріоритетів використання цих ресурсів, які належать українському народу. Тому я вважаю, що нам треба повернути ці ресурси в законодавчий спосіб, згідно з практикою європейських країн», — додав Володимир Гройсман.

Кабінет Міністрів також не бачить об'єктивних причин, які могли б призвести до зриву підготовки до опалювального сезону, а також до зриву проведення всіх необхідних робіт в осінньо-зимовий період. Відповідальність за підготовку лежить як на уряді, так і на місцевих органах влади. Кабмін свою частину роботи в цьому контексті виконав.

А ще Володимир Гройсман закликав парламентаріїв внести зміни до чинного законодавства й посилити відповідальність за рейдерські захоплення. На його думку, це забезпечить правоохоронній системі можливість швидко

реагувати на факти скоєння цих злочинів. «Пішов на захоплення підприємства — одразу у в'язницю», — наполягає він. До речі, на такі справи має реагувати як Національна поліція, так і весь силовий блок.

Преференцій агресор не отримає

Міністр юстиції Павло Петренко додав, що згідно з чинним законодавством поліція може кваліфікувати рейдерські захоплення як хуліганство. Однак протягом літа його відомство розробило та подало до парламенту пакет законопроектів з посилення відповідальності за такі злочини. Запропоновано запровадити жорстку кримінальну відповідальність і спецконфіскацію всього майна осіб, причетних до рейдерства. Керівництву ВР він порадив розглянути цей законопроект спільно з проектом закону щодо спецконфіскації вже наступного пленарного тижня.

Окрім цього, Кабінет Міністрів розробляє пакет рішень у сфері платежів за транзит територією України і про вартість послуг для перевізників. В уряді планують створити нормальні конкурентні умови для перевізників, сформувати правильний підхід не лише до тарифів на перевезення, а й портів зборів, рентних платежів. Принципова позиція Володимира Гройсмана полягає в тому, що надавати

Кабмін створив усі умови для якісного проходження майбутнього опалювального сезону

будь-які переваги країні-агресору, зокрема 50-відсоткову знижку на транзитні портові перевезення, неприйнятно. Пріоритет уряду — створення конкурентних умов для національного виробника. «Ми працюємо над тим, щоб сформувати оптимальні тарифи на залізничні перевезення, портові збори та рентні платежі», — наголосив Прем'єр.

Субсидії орендарям

Стало також зрозумілим, що Укрзалізниця найближчим часом не підвищуватиме тарифи на вантажоперевезення. Завдання керівника цього держпідприємства полягає у боротьбі з корупцією та налагодженні ефективної роботи відомства.

А міністр соціальної політики Андрій Рева повідомив, що українці, які раніше не отримали субсидію за браком прописки, можуть це зробити після надання договору оренди житла, на яке оформляють субсидію. «Якщо людина не змогла оформити субсидію через брак прописки у цьому житлі, але там проживає і сплачує рахунки за тепло, газ, світло і воду, держава забезпечила їй можливість скористатися безповоротною допомогою на підставі договору оренди житла», — пояснив він.

Договір не потрібно засвідчувати нотаріально, достатньо лише двох підписів — власника й орендаря. Це офіційне підтвердження права людини на субсидію, власне, враховуватимуть місцеві органи соціального захисту населення на користь сім'ї.

Віце-прем'єр-міністр Іванна Климпуш-Цинцадзе пообіцяла звернутися до Голови Верховної Ради Андрія Парубія щодо ухвалення до 1 листопада необхідних євроінтеграційних законопроектів. Того дня спливає два роки з початку тимчасового застосування Угоди про асоціацію Україна — ЄС. «Відповідно, спливає час на введення в дію, впровадження в українське законодавство і практику 48 актів права ЄС, тобто 48 директив і регламентів та двох конвенцій, — наголосила вона. — Сподіваємося, ми зможемо з

вашою допомогою гідно представити свій прогрес у грудні цього року на черговому засіданні Ради асоціації Україна — ЄС».

До першої декади жовтня уряд планує розглянути, схвалити і подати на розгляд Верховної Ради додаткові необхідні нормативно-правові акти, спрямовані на виконання зобов'язань щодо наближення законодавства України до ЄС. Непокоїть лиш те, що нині на розгляді парламенту перебувають 56 євроінтеграційних законопроектів (більшість лежить у комітетах ВР з питань екологічної політики, охорони здоров'я та з питань транспорту). Саме тому в офіційному листі до Голови Верховної Ради вона визначає чіткий перелік законодавчих актів, які потрібно ухвалити до закінчення дворічного терміну виконання і застосування Угоди.

По те, що у парламенті зареєстровано законопроект «Про внесення змін до деяких законів України щодо обмеження доступу на український ринок іноземної друкованої продукції антиукраїнського змісту», заявив віце-прем'єр-міністр В'ячеслав Кириленко. Поки що така продукція без перешкод і регулярно надходить до України.

А Міністерство молоді та спорту підготувало проект постанови Кабінету Міністрів про виплату призових спортсменам, які посіли 4—6 місця на Олімпіаді в Ріо-де-Жанейро.

Брак кадрів залишиться позаду

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

ДОДОМУ. На Луганщину нарешті повернувся Університет внутрішніх справ ім. Е. Дідоренка. «Ми повертаємо Луганський державний університет внутрішніх справ на Луганщину і маємо зробити все, щоб він був функціональним», — зазначив у вітальному слові міністр внутрішніх справ Арсен Аваков, який з цієї нагоди відвідав Северодонецьк. Урядовець урочисто вручив ректору вищу Віталію Комарницькому символічний «ключ» від університету.

Заклад, за словами міністра, має стати точкою опори підготовки кваліфікованих кадрів для нової поліції. І в цьому йому мають допомогти Київський та Харківський університети внутрішніх справ, ректори яких також були присутні на луганських урочистостях.

За словами Арсена Авакова, сьогодні країна має величезний попит на фахові кадри. Після переатестації поліції, яку незабаром буде завершено по всій країні, дефіцит кваліфікованих фахівців може сягнути близько 15%. Так, скажімо, в одній лише Луганській області є доволі значний некомплект у поліції — близько тисячі осіб. Отож, кадри потрібно готувати наполегливо й постійно передавати їм практичний досвід. Тому, за словами міністра внутрішніх справ, найближчим часом буде вирішено питання про те, як інтегрувати до Северодонецька підрозділ поліцейської академії для підготовки поліцейських різних рівнів.

Того самого дня міністр внутрішніх справ передав луганській поліції 34 нових службових автомобілі Renault Duster. Бо саме Луганщині й Донеччині відомство нині надає пріоритет у технічному оснащенні, враховуючи особливий характер завдань, поставлених перед цими регіонами.

Уряд опрацьовує питання референтних цін на ліки

МЕХАНІЗМИ. Його розгляд відбудеться на одному з наступних засідань Кабінету Міністрів

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Нараду, присвячену підготовці проекту актів, спрямованих на реформування галузі охорони здоров'я за участі представників уряду, народних депутатів України, членів асоціації місцевого самоврядування, а також представників обласних та міських відділів охорони здоров'я провів Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман.

Прем'єр-міністр підкреслив надважливість системи охорони здоров'я. «Очевидно, що система сьогодні уражена, неефективна, ми маємо безліч хронічних проблем, а охорона здоров'я в нашій країні перебуває у важкому стані. Це означає, що треба змінювати як систему, так

і підходи», — зазначив Володимир Гройсман.

Глава уряду зауважив, що підхід інвестування в охорону здоров'я більше грошей довів свою неефективність. «Питання сьогодні, на мій погляд, — не у грошах, а в організації системи охорони здоров'я таким чином, щоб ті ресурси, які ми спрямовуємо, максимально ефективно було використано, щоб ми змогли забезпечити якісне надання медичної допомоги на всіх рівнях», — цитує слова Володимира Гройсмана департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

Прем'єр зауважив, що попередні спроби реформування сфери охорони здоров'я були непродуманими та відірваними від реального життя й стану галузі на місцях.

Реформа охорони здоров'я — важливий пріоритет уряду, підкреслив Прем'єр-міністр. Він повідомив, що проектом бюджету на наступний рік передбачено збільшення заробітних плат медичних працівників на майже 20%. Також наступного року уряд прагне забезпечити максимальне наближення до повного забезпечення ліками всіх категорій громадян за всіма програмами, наголосив Володимир Гройсман.

Опрацьовано й буде внесено найближчим часом на засідання уряду рішення про референтне ціноутворення. Також планують впровадити механізми реімбурсації. Володимир Гройсман припустив, що це відбудеться з 1 січня 2017 року.

Крім того, уряд продовжуватиме практику за-

купівлі ліків через міжнародні організації, що дасть змогу отримати медикamenti високої якості за низькою ціною, поінформував Прем'єр-міністр учасників наради.

Керівництво Міністерства охорони здоров'я представило своє бачення реформи галузі. Учасники наради обговорили також основні положення запропонованого підходу, зокрема щодо зміни системи фінансування сфери охорони здоров'я, запровадження референтного ціноутворення на лікарські засоби та реімбурсації, розроблення уніфікованих клінічних протоколів медичної допомоги, принципів функціонування первинної, вторинної та третинної ланок системи охорони здоров'я, а також перспектив створення системи медичного страхування.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Замість віз до ЄС вірогідна
платна реєстрація**ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ.** Євродепутати виступають за повний і безумовний безвізовий режим для України. Але у Єврокомісії свої плани**Вікторія ВЛАСЕНКО,**
«Урядовий кур'єр»

У структурах ЄС Європарламент виступає потужним адвокатом України в питанні отримання безвізового режиму і може проголосувати за резолюцію щодо візової лібералізації вже у жовтні. Про це під час брифінгу в Києві, де відбулося чергове засідання Парламентського комітету асоціації Україна — ЄС, повідомив його співголова Андрей Пленкович.

**Плата
за в'їзд до ЄС?**

За його словами, 26 вересня комітет з громадянських свобод, судочинства та внутрішніх справ ЄП ухвалить доповідь щодо візової лібералізації з Україною. «Я сподіваюся, після цього її буде швидко подано на розгляд Євродепутатів, і ми зможемо проголосувати за неї вже в жовтні», — сказав Андрей Пленкович. Він наголосив, що завдяки скасуванню віз європейська перспектива стане для українців «матеріальним і відчутним результатом».

Євродепутати, з якими вдалося поспілкуватися «УК», запевняють, що Європарламент не створюватиме жодних перешкод для завершення процесу візової лібералізації з Україною. «Я переконаний, що в близькому майбутньому безвізовий режим між Україною та ЄС набере чинності. Певні зволікання спричинені лише процедурними моментами, тому все триває довше, ніж ми сподівалися», — пояснив у коментарі «УК» заступник голови комітету асоціації Україна — ЄС Тібор Шаний. Проте він визнав, що деякі сили вимагають схвалити американський тип безвізового режиму, який передбачає, зокрема, попередню реєстрацію громадян, які мають намір здійснити поїздку

Вільний виїзд в Європу: чекати залишилося недовго

на територію країн ЄС. Але Тібор Шаний вкотре наголосив, що позиція більшості в Європарламенті полягає в тому, що Україна має отримати повний й безумовний безвізовий режим. «Бо якщо Київ виконав усі передумови й зобов'язання для отримання безвізового режиму, то про жодні додаткові умови не може йтися», — сказав Євродепутат.

Проте, незважаючи на цю позицію більшості в ЄП, у Єврокомісії вже працюють над тим, як запровадити електронну систему в'їзду. У Брюсселі вважають, що таким чином відповідні органи безпеки країн ЄС зможуть ліпше контролювати потік тих, хто в'їжджає на територію Євросоюзу. Система матиме назву Etias — European Travel Information and Authorisation System. Єврокомісія нині проводить техніко-економічне обґрунтування і вивчає, як і коли Etias можна буде встановити в аеропортах і на прикордонних переходах.

Впровадити цифрову систему реєстрації, котра надійно перекриє всі шпаринки у системі безпеки на кордонах, торік закликали міністри внутрішніх справ країн ЄС

після терактів у Парижі. За системою, що функціонує у США з 2007 року, подорожні, яким не потрібна віза для в'їзду в ЄС, повинні будуть зареєструватися на сайті. Згідно з інформацією європейських чиновників за реєстрацію треба буде сплатити від 13 до 50 євро, повідомляє DW. Тож грузинам і українцям, які чекають на безвізовий режим з ЄС, варто приготуватися до того, що замість збору до візових консульств країн Шенгенської зони їм доведеться сплачувати фактично таку саму суму за реєстрацію.

**Нідерланди досі
не визначилися**

Тим часом над долею угоди про асоціацію між Україною та ЄС нависає тінь нідерландського референдуму, який загальмував процес її ратифікації. Як сказав у Києві Андрей Пленкович, у Європарламенті сподіваються, що уряд Нідерландів запропонує своє рішення цієї проблеми, «яке дасть юридичні важелі для того, щоб угода набрала чинності».

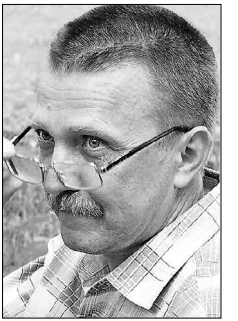
Насправді ж ясності щодо того, як, коли і в який спосіб буде нарешті ратифіковано

угоду про асоціацію, ні в Гаагі, ні в Брюсселі немає. Днями The Financial Times процитувала прем'єр-міністра Нідерландів Марка Рютте, який заявив, що, попри багатомісячні дипломатичні зусилля, його країна навряд чи ратифікує угоду про асоціацію між Україною та ЄС, оскільки більшість нідерландців висловилися проти такої ратифікації на референдумі у квітні 2016 року.

При цьому політик висловив сподівання, що решта 27 держав-членів ЄС зможуть якимось чином обійтися без участі Нідерландів.

Але нідерландському уряду, який не може нехтувати думкою більшості громадян напередодні виборів, котрі мають відбутися там наступного року, і водночас не може накласти на себе гнів Брюсселя за відступництво від принципу єдиної політики ЄС, доведеться визначитися швидше.

Бо вчора парламент країни ухвалив постанову, якою зобов'язує уряд Нідерландів внести рішення щодо Угоди про асоціацію між Україною та ЄС не пізніше 1 листопада.

ПРОШУ СЛОВА!**Чому я
заздрю
білоруським
лісоводам****Олег ЛИСТОПАД,**
«Урядовий кур'єр»

Білорусь отримала від Світового банку 40,7 мільйона доларів. Це кредит на розвиток лісового господарства. 21 мільйон буде витрачено на придбання техніки, зокрема харвестерів та форвардерів. Для наших лісових просторів ці слова звучать незвично: ми ліс уже багато років поспіль валимо бензопилою «Дружба», а витягуємо з лісосяки волоком за допомогою морально і фізично застарілих тягачів, знищуючи так і ґрунт, і підлісок. Тому пояснюю, що харвестер — це самохідна багатоопераційна лісозаготівельна машина. Керує нею одна людина. Харвестер і дерево спилує, і сучки обрізає, і на визначену оператором довжину кавалки колоду розрізає. Залишається тільки під'їхати форвардером (машина з навантажувачем для вивезення лісу) і відвезти заготовлене хоч на залізницю, хоч до шосе, а то й безпосередньо до замовника.

Також на кредитні кошти білоруси закуплять вісім пожежних автомобілів на базі шасі «МАЗу» і 31 автомобіль підвищеної прохідності для лісової охорони. У нас нової протипожежної техніки давно вже не купували. І взагалі цього року на протипожежні заходи лісоводи не мають коштів: у держбюджеті-2016 фінансування статті «охорона та захист лісів» не передбачено. Фактично порожня ця графа і в проекті Держбюджету-2017.

Тож лісоводи білоруської Гомельщини, з якими довелося нещодавно поспілкуватися, хоч і скаржаться на друге поспіль посушливе літо, почуваються впевнено. Наші ж миколаївські, херсонські, одеські тощо — звільняються з роботи партіями, а ті, хто залишився, видираються на пожежні вишки і з жахом видивляються: чи не куриться десь димок? Білоруси, до речі, вже на вишки не лазять. Як у них класні системи відеоспостереження за лісовими масивами, я побачив у Речицькому лісгоспі.

Про біду наших південних лісгоспів багато публікацій на профільному порталі «Український лісовод». Ось, наприклад, допис про нещодавнє відзначення Дня працівника лісу на Миколаївщині, який вийшов геть не святковим. Керівник Миколаївського обллісгоспу Олександр Мароха, вітаючи колег, зізнався, що внаслідок недостатнього фінансування ситуація з лісами області критична і без підтримки держави ліси очікують знищення від рук бракон'єрів, загибель від хвороб, шкідників або пожеж. Цього року на роботу державних лісопідприємств області не надходило жодних асигнувань із держбюджету. У 2010-му в миколаївських держлісгоспах працювало 704 особи, а на початок 2016-го — лише 303. За перше півріччя цього року з лісгосподарського підприємства звільнилося ще 116 осіб.

Наш Мінфін відмовляється вносити графу про догляд за лісом у держбюджет, бо немає цільової програми. Попередня — «Ліси України» на 2010—2015 роки — вже завершилася. А нової наше Держлісагентство не створило, хоч минула вже більша частина 2016 року. У білорусів натомість своєчасно ухвалено аналогічну програму аж до 2030-го, тому гроші на захист і охорону лісів там є.

До речі, їхнє лісове відомство має статус міністерства. Ми теж таке міністерство мали — до 1997 року. Тоді його спочатку перетворили на Державний комітет лісового господарства, а потім — внаслідок януковичської «адмінреформи» 2011 року — взагалі на Агенцію лісових ресурсів. Це доволі низький статус і, відповідно, низький рівень відповідальності. За лісову політику тощо відповідає тепер МінАПП, у штаті якого лісами займається аж... одна співробітниця.

До речі, це другий «лісовий» кредит Білорусі від Світового банку. За перший вона вже розраховувалася. У тому, що ми використаємо подібну позику ефективно і зможемо віддати позичене з відсотками, я особисто сумніваюся. Ось знову ж на «Лісоводі» інформація про ситуацію в наших лісах: «Автомобіль із нечипованою деревиною виявили патрульні Чернівців»; «У Володимирі-Волинському прокуратури не дозволили незаконно експортувати продукцію з деревини на 670 тисяч гривень»; «На Черкащині готували до незаконного експорту деревину на майже 300 тисяч гривень»; «Генпрокуратура викрила організовану групу осіб з міжрегіональними зв'язками, які переробляли деревину для подальшої реалізації через митну територію України». І це тільки за півдня 21 вересня.

Ви дали б лісовий кредит країні з таким ставленням до лісу? Отож.

Заздрю я білоруським лісоводам, ой заздрю...

**Чергова спроба асиміляції за сценарієм
Кремля****Михайло ЮРЧЕНКО**
для «Урядового кур'єра»

НАЦМЕНШИНИ. Вітчизняне зовнішньополітичне відомство виступило із заявою у зв'язку з рішенням уряду Москви про передачу фондів Бібліотеки української літератури з метою створення так званого «центру слов'янських культур».

«Намагання російської сторони припинити діяльність Бібліотеки української літератури, зокрема намір використати її унікальні фонди для створення «центру слов'янських культур», розцінюється в Україні як цілеспрямоване знищення єдиного спеціалізованого держав-

ного закладу, створеного за ініціативи української громади і покликаного сприяти забезпеченню її національно-культурних, мовних, інформаційних потреб», — йдеться у документі.

Наголошено також на унікальності книжкового зібрання бібліотеки, формування якого протягом десятиліть відбувалося за активної участі українських освітніх, бібліотечних, наукових установ, видавництва, української громади Росії. Тому її вважають у нашому МЗС неприйнятними будь-які трансформації цього закладу.

Враховуючи цей кричущий факт, вітчизняне МЗС висловило протест російській стороні,

привернувши увагу до необхідності виконання нею зобов'язань відповідно до Рамкової конвенції про захист національних меншин від 1 лютого 1995 року, а також інших багатосторонніх та двосторонніх міжнародних угод, учасницею яких є Російська Федерація, зокрема щодо забезпечення захисту етнічної, мовної, культурної самобутності однієї з найчисельніших у Росії національних меншин.

Тож у дипломатичному відомстві України закликають російську сторону зберегти бібліотеку як культурний осередок багатомільйонної української громади. І розраховують на ци-

вілізоване ставлення до українства за кордоном, оскільки в середині нашої країни створено всі належні умови для вільної реалізації прав усіх нацменшин.

«Очікуємо, що світові правозахисні структури дадуть належну оцінку спробам знищення єдиного в Росії державного закладу української національної меншини, — зазначено в заяві МЗС. — Переконані, що згадана категорія російських громадян має право розраховувати на справедливе та законне ставлення до себе, і вкотре закликаємо російську сторону продемонструвати цивілізованість державних пріоритетів».

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИПро звільнення Т. Твардовської
з посади голови Снігурівської районної
державної адміністрації Миколаївської
області

Звільнити ТВАРДОВСЬКУ Тетяну Миколаївну з посади голови Снігурівської районної державної адміністрації Миколаївської області згідно з поданою нею заявою.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
22 вересня 2016 року
№ 252/2016-рп

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 вересня 2016 р. № 618
Київ

Про внесення змін до постанов
Кабінету Міністрів України від 27 квітня 2011 р.
№ 464 і від 23 квітня 2014 р. № 117

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Внести до постанов Кабінету Міністрів України такі зміни:
абзац четвертий пункту 27 Порядку планування, формування, розміщення та коригування державного оборонного замовлення, а також здійснення контролю за його виконанням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 квітня 2011 р. № 464 «Питання державного оборонного замовлення» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 34, ст. 1402; 2012 р., № 97, ст. 3911; 2013 р., № 68, ст. 2485, № 75, ст. 2774; 2014 р., № 92, ст. 2654), після слів «попередня оплата» доповнити словами «на строк не більш як дев'ять місяців»;

абзац другий пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2014 р. № 117 «Про здійснення попередньої оплати товарів, робіт і послуг, що закуповуються за бюджетні кошти» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 34, ст. 916, № 92, ст. 2654), після слів «попередню оплату» доповнити словами і цифрами «на строк до трьох місяців та у розмірі до 70 відсотків вартості».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 вересня 2016 р. № 629
Київ

Про ліквідацію Науково-дослідного інституту
Державної прикордонної служби

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Погодитися з пропозицією Адміністрації Державної прикордонної служби щодо ліквідації Науково-дослідного інституту Державної прикордонної служби.

2. Взяти до відома, що ліквідація Науково-дослідного інституту Державної прикордонної служби здійснюється у межах асигнувань, передбачених Адміністрації Державної прикордонної служби на відповідні цілі.

3. Адміністрації Державної прикордонної служби здійснити у двомісячний строк заходи щодо ліквідації Науково-дослідного інституту Державної прикордонної служби.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 вересня 2016 р. № 639
Київ

Про затвердження Угоди про співробітництво
в галузі промисловості між Кабінетом
Міністрів України та Урядом Туркменістану

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Затвердити Угоду про співробітництво в галузі промисловості між Кабінетом Міністрів України та Урядом Туркменістану, вчинену 29 жовтня 2015 р. у м. Ашгабаті.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 вересня 2016 р. № 677-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків
державного бюджету, передбачених
Міністерству енергетики та вугільної
промисловості на 2016 рік

1. Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити у межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству енергетики та вугільної промисловості на 2016 рік у загальному фонді державного бюджету, перерозподіл видатків державного бюджету шляхом:

зменшення обсягу видатків розвитку за програмою 1101070 «Реструктуризація вугільної та торфодобувної промисловості» на 33 788 тис. гривень;

зменшення обсягу видатків споживання за програмою 1101100 «Гриччорятувальні заходи на вугледобувних підприємствах» на 18 969 тис. гривень;

збільшення обсягу видатків розвитку за програмою 1101110 «Державна підтримка вугледобувних підприємств на часткове покриття витрат із собівартості готової товарної вугільної продукції» на 52 757 тис. гривень.

2. Забезпечити:

Міністерству енергетики та вугільної промисловості — погодження перерозподілу видатків, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

Із самого серця

Тетяна МОІСЕЄВА,
«Урядовий кур'єр»

Він дивом уцілів і майже місяць прожив з осколком у серці. В середині серпня 23-річний командир взводу 30-ї бригади Євген Волок біля Старогнатівки підірвався на міні. Осколки уразили мозок, легені й серце.

За що хапатися лікарям, коли життя прошитої смертоносним залізом людини висить на волосині? В серці — кровотеча, в мозку — набряк. На консилиумі вирішили оперувати спершу мозок, потім, коли стан буде стабілізовано, зайнятися серцем. В обласній лікарні ім. Мечникова, що в Дніпрі, бійцю терміново зробили кілька складних втручань, зокрема зашили рану серця, зробили операцію на головному мозку. Кілька днів — кома, Євгена тримали на штучній вентиляції легенів.

«На щастя,
ми його дістали»

З таким випадком, коли осколок треба було діставати із самісінького серця, хірурги зіткнулися вперше. Оперувати взялися лікарі Інституту серцево-судинної хірургії імені Микола Амосова. «Чекаємо на Женю сьогодні в інституті», — написав минулого понеділка на своїй сторінці у Facebook директор інституту Василь Лазоришинець. Наступного дня хлопця прооперували. «Було кілька ризиків: осколок міг пошкодити коронарну артерію, він торкався стулки мітрального клапана, а також, оскільки має здатність рухатися, міг провалитися у стінку шлуночка. В такому разі на цьому б усе скінчилося», — каже Василь Васильович.

Операція, яку він робив спільно з колегами — головним лікарем клініки Сергієм Сіромахою та завідувачем відділення хірургії ішемічної хвороби серця Анатолієм Руденком, тривала чотири години. Серце Євгена зупинили, тіло охолодили до 34 градусів за Цельсієм. «Інші осколки ми діставали із серцевої сорочки, з грудної клітки, біля серця... Але із самого серця діставали вперше. Серед ризиків — знову-таки, небезпека пошкодити коронарну артерію або уламок може провалитися у серцеву стінку. На щастя, ми його дістали. Щодо серця, то нині пацієнт практично здоровий». Цієї середи Євгена виписали з клініки й перевели до військового госпіталю. Коли його перевели з реанімації в палату, Євген в розмові з журналістами, ще ледь розмовляючи, сказав: «Хочу назад. До своїх».

Про тонку, без перебільшення, віртуозну роботу Василь Лазоришинець розповідає аж надто буденно. Самі хірурги ка-

Фото з сайту facebook.com

У найтяжчі миті поруч із Євгеном була сестра Олена

жуть, що емоції лише заважають їхній праці, яка й без того — тяжкий хліб. А я вкотре намагаюся усвідомити, як воно — втримуватися в такому спокої, постійно балансуючи на межі життя й смерті. Не виходить.

З початку війни вчитися довелося практично всім, каже він: «Навіть моє покоління вже не бачило бойових травм». Нині систему військової медицини відновили, проте два роки тому військові кафедри мали лише два медичні виші — в Тернополі і Харкові. Такі лікарі після її проходження отримували звання лейтенанта запасу. А як взяти в армію,

забою органів грудної клітки.

На консилиумі спільно з військовими медиками фахівці клініки Амосова вирішили вдатися до стентування: в такому разі ризик летальності становитиме 5%, а в разі хірургічного втручання — аж 60%. Потрібно було два ендорафти (стенти), кожен з яких коштує близько 300 тисяч гривень.

«До пошуків протезів підключили всіх: інститут, МОЗ, Військовий госпіталь. За 7 годин виявилось, що в Україні немає ЖОД-НОГО. До пошуку активно приєдналися волонтери, відкривши збір коштів на придбання протезів за кордоном. Доставка з Європи

З таким випадком, коли осколок
треба було діставати із самісінького
серця, хірурги зіткнулися вперше.

приміром, хірурга вищої категорії, котрий не має військового звання? «Оформляй санітарами», — каже Василь Васильович.

Порятунок ще одного пацієнта, що підірвався на фугасі під Іловайськом, обернувся для лікарів клініки несподіванкою. Оскільки поранення мали бути осколкові, хірурги, побачивши під час дослідження предмет у двох міліметрах біля серця, вирішили, що це уламок. Коли ж почали оперувати, виявилось — куля від автомата калібру 5.45. «Значить, добивали. Після того, як підірвався...», — сказав потім хлопець. Окрім цієї операції, йому, видаляючи осколки міні, п'ять разів оперували черевну порожнину.

Його врятував
би стент

«Тяжкий пост. В середу в Інституті помер боець АТО», — написав 8 вересня на своїй сторінці у Facebook Сергій Сіромаха. Після стрибка з парашутом наприкінці серпня хлопець отримав закриту травму грудної клітки. У тяжкому стані 5 вересня його санавіацією доправили в інститут. Діагноз у столиці підтвердився: гостра аневризма аорти на тлі гіпертонічної хвороби та

— мінімум чотири дні. На жаль, такого часу в лікарів та хворого в резерві не було, адже розрив аорти за такого діагнозу може призвести до летального наслідку за лічені хвилини. Коли наші лікарі усвідомили неможливість реалізації «плану А», того самого дня провели черговий консилиум і вирішили провести операцію на відкритому серці», — написав Сергій Сіромаха.

До операції мали долучитися ще й фахівці Інституту Шалімова — планували, що хірурги одночасно оперуватимуть аорту і в грудній, і в черевній порожнинах. «Планували... Не важливо, що планували. Ранок 7 вересня. Транспортування до операційної. Розрив аорти... серце зупинилося... Щоб створити картину, художнику потрібні вміння, руки, папір і

фарби. Принаймні олівець чи шмат вугілля. Щоб виконати операцію на серці, одних лише рук хірурга, професійних знань і бажання вкрай замало. Потрібні ще витратні матеріали. Іноді такі, що коштують сотні тисяч гривень. Нам усім боляче, що не встигли, не змогли... Дякуємо всім небайдужим за спробу допомогти».

У парадоксальні часи живемо: жодного стента не було саме в тій країні, де 1984 року професор Микола Володось уперше в світі(!) запропонував стентування аорти. Тоді до виробництва справа так і не дійшла, й цю золотоносну жилу вже на початку 1990-х почали розробляти американці, запровадивши за винаходом професора Володось випуск стентів. «Він зробив дослідний зразок і написав про відкриття у науковому журналі, але не запатентував його. Якби зробив це, то помирав би не в злиднях, як цього року в Харкові, а мільйонером», — каже Василь Лазоришинець.

Як пережити
наступний рік

Ті 19% потрібного фінансування, які інститут отримує з державного бюджету, витрачають на лікування дітей, бійців АТО та на термінові операції за життєвими показниками. Врешті просять допомогти пацієнтів і родичів.

Порятунок бійців — це, звичайно, не лише ті операції, коли потрібно діставати уламки з серця. Багатьох хлопців з армії привозять з гострим коронарним синдромом, що потребує негайного оперативного втручання. До речі, каже Василь Лазоришинець, за підрахунками колег з інституту Стражеска, рівень серцево-судинних хвороб за час війни зріс майже в два з половиною рази.

На жаль, склалася така ситуація, що інституту не надають жодної копійки на наступний рік. У підвищеному стані опинилися не лише амосовці, а всі установи Академії меднаук. На засіданні Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я цієї середи депутати пообіцяли звернутися до Міністерства фінансів, щоб у проєкті бюджету все-таки звернули увагу на фінансування Академії медичних наук.

Довідково. Із червня 2014 року фахівці Інституту ім. М. М. Амосова пролікували 89 бійців АТО. Зокрема з гострою ішемічною хворобою серця, набутими вадами, патологією аорти та патологією міокарда, забоем серця з пошкодженням клапанного апарату, інфекційним ендокардитом, пов'язаним із переохолодженням організму на тлі низького імунітету, пухлиною серця. Було виконано 58 оперативних втручань, проведено 47 інвазивних процедур.

В екстреному порядку лікарі прооперували 14 бійців із життєзагрозовими порушеннями ритму серця, гострим коронарним синдромом, пораненнями, гострою розшаровуючою аневризмою аорти, гострим інфекційним ендокардитом. Двічі фахівці інституту проводили операції на виїзді, коли клінічна ситуація унеможлилювала транспортування хворого.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Петриківка розквітала
дивоцвітомТАК ТРИМАТИ. IX етнофестиваль у відомому
селищі на Дніпропетровщині зібрав рекордну
кількість гостей

Петриківщина вітає гостей

Наталія БІЛОВИЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»
(фото автора)

Жителям Наддніпрянського краю не звикати до різнобарв'я знаменитого петриківського розпису. Однак недарма українське декоративно-орнаментальне малярство XIX—XXI ст. включено ЮНЕСКО до переліку нематеріальної культурної спадщини людства. Цими життєдайними яскравими розмальовками можна милуватися безкінечно.

Отож на фестивалі, який днями відбувся у селищі Петриківка,

було на що подивитися і чому дивуватися. На центральному проспекті імені Петра Калнишевського розгорнули яскраві презентації всі райони Дніпропетровщини, а окрім традиційного петриківського розпису, привезли свої вироби й умільці з вишивання, соломоплетіння, гончарства, ковальства тощо з інших областей. Привертати увагу й сучасні напрями — оригами, карвінг тощо. Розважали народ і майстер-класами, гастрономічною феєрією, вогняним шоу, конкурсами, спортивними змаганнями, концертом. «Великий успіх цього горічного фестивалю довів, що незабаром «Петриківський

дивоцвіт» зможе скласти серйозну конкуренцію Сорочинському ярмарку», — вважає голова облради Гліб Пригунов.

Ось столик із виробами петриківської майстрині Євдокії Лисуненко. Його з усіх боків обступили відвідувачі. Жінка вже на пенсії, працює вдома. Свого часу вона переймала досвід у знаменитого митця Василя Соколенка. «Василь Іванович своїх секретів не приховував, усього нас навчав. Народне мистецтво невмируще. Радую, що останніми роками петриківському розпису стали більше уваги приділяти», — каже вона.

Поряд із досвідченою художницею демонструють свої роботи учні та викладачі місцевої середньої школи з профільним виробничим навчанням. Учителю Іван Дмитрук каже, що малюють діти із задоволенням. «Ми не робимо з них художників, а даємо певне розуміння орнаменту. Такі знання надають тільки в нашій школі. Її особливість у тому, що тут це мистецтво народилося, тут і розвивається», — розповідає Іван Васильович.

Мою увагу привертають жовто-блакитні сяючі жар-птиці на виробі Любові Артеменко. Такі патріотичні кольори внесла художниця у традиційні петриківські орнаменти. «Я з дитинства малювала степові квіти, соняшники. Сюди приї-

Петриківку можна намалювати де завгодно. І макіяж не потрібний

Картини-обереги відтворюють сюжети українського побуту минулих часів. Ці вироби на фестиваль привезли Олександр та Наталія Корольови з міста Сміла Черкаської області

хала навчатися після школи, виїшла заміж», — розповідає Любов Олексіївна. Створювати мистецькі вироби їй допомагають діти і невістка.

На протилежному боці проспекту неможливо байдуже пройти повз щедро накриті столи: тут і сало в усіх варіантах, і вареники, і голубці. Гору солодких пампуків напекли дівчата з Широкинського району. Господині пропонують скуштувати їхню здобу. Смачно! «Це справжній, правдивий пампук. Він має бути не у цукровій пудрі, а в цукрі. Тісто місити слід лише в один бік. Всередині повидло, яке не тече, — ділиться секретами Марія Заремба, яка приїхала зі Львова до родичів.

Підкріпившись пампухою, можна й музику послухати. Тим більше, коли співає ансамбль ветеранів села Спаське «Кільченські зорі». Його учасниці Ніна Рудень і Марія Тарань ще й старовинну прядку демонструють. Працюючи — вертено ритмічно крутиться і пряде нитки.

Неподалік від ветеранів — молоді музиканти ансамблю бандуристів «Червоні маки» з дитячої музичної школи Верхньодніпровського району. Ладний спів і звучання бандур зібрави багато вдячних слухачів.

ПРЯМА МОВА

Ольга ГАВРИЛЕНКО,
голова Петриківської
селищної ради:

— Наші люди щасливі, що фестиваль відбувається у Петриківці. Адже кілька разів захід проводили у Дніпрі — нас це обурювало. Ідуть до нас з усієї країни. Цього року ми вирішили проводити його не на стадіоні, а на проспекті Петра Калнишевського, який вважається засновником Петриківки. До фестивалю розписали великі паркані біля траси. Один узор розтягнувся на 120 метрів і увійшов до книги рекордів України. Петриківські художники також розмальовали автобусні зупинки — і все безкоштовно. Сюрпризом для гостей стало і відкриття великої петриківської писанки — хлопці виготовили її з бетону, а дівчатка розмальовали в трьох тонах. Торік ми розпочали реконструкцію парку, де встановили дерево щастя, альтанку, місточок з сухим озерцем, лавки, підключили Wi-Fi. Тепер молодята під час весілля у Дніпро не їдуть фотографуватися. Усім відомо, що наші вироби мають попит — майстри створюють шедеври. Але реалізатори їм копійки платять. Хотілося б, щоб на законодавчому рівні краще захистили народні промисли.

Англійський рожок
для луганського оркеструОлена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

МИСТЕЦТВО. Луганські музиканти, які змушені були виїхати із зони конфлікту, відновили свою діяльність у Северодонецьку. Наполовину оновлений оркестр, брак інструментів та бібліотеки не завадили створити нову програму та здійснити гастролі в Австрії вже у квітні нинішнього року. Та й створений лише рік тому ансамбль пісні і танцю «Радани» обласної філармонії вже підкорив своїм талантом та високим професіоналізмом серця не тільки луганчан, а й жителів інших регіонів України.

Така відданість музиці та батьківщині гідна уваги. Тож в області не поскупилися на придбання дуже цінних музичних інструментів, які вкрай

потрібні колективам. Це — англійський рожок, литаври для філармонії і баян «Weltmeister Grandina» — для ансамблю пісні і танцю «Радани».

На інструменти
для музик витрачено
1 мільйон гривень.

— Ми обіцяємо й надалі радувати глядачів неперевершеною українською музикою, відроджувати народні традиції та культуру Батьківщини, — сказав керівник інструментальної групи ансамблю пісні і танцю «Радани» Андрій Сінюков і загравав на новому інструменті у приміщенні облдержадміністрації.

На Закарпатті проводять
міжнародний тиждень туризмуВасиль БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

УПЕРШЕ. Він розпочався науково-практичною конференцією «Три «Т» для Закарпаття: туризм, технології, транспорт». У ній взяли участь голова облдержадміністрації Геннадій Москаль та голова облради Михайло Рівіс, директор профільного департаменту Мінекономрозвитку Іван Ліптуга та керівник Українського державного центру стандартизації і контролю якості природних засобів Альона Кисилевська.

— Ми й надалі докладатимемо зусиль до поліпшення туристичної інфраструктури області, нарошуватимемо можливості для повноцінного відпочинку й оздо-

ровлення наших гостей, — зазначив Геннадій Москаль.

Також голова облдержадміністрації висловив свою думку щодо рішення Верховної Ради скасувати ліцензію на торгівлю вином. «Це дасть змогу підняти виноробну галузь області з лежачого стану, зробити її ще однією потужною складовою туристичної галузі Закарпаття», — сказав він.

— Усі кошти, які надходять до бюджету від туризму, й надалі вкладатимемо у його розвиток, — запевнив голова облради Михайло Рівіс.

У межах Міжнародного туристичного тижня відбудеться одна з найбільших в Україні виставка-ярмарок «Тур'євроцентр — За-

карпаття 2016». Майже 70 локацій презентують нові тенденції та актуальні можливості туристичної індустрії. А сьогодні, 24 вересня, у приміщенні облдержадміністрації стартує масштабний міжнародний інвестиційний форум «Закарпаття — бізнес у центрі Європи». Взяти участь у його роботі дали згоду посилаючи понад 40 держав. Серед них — голови дипломатичних місій Індії, Іраку, Італії, Китаю, Аргентини, Бразилії, Греції, Марокко, Мексики, США та Японії.

Також у ці дні відкриють новий туристичний центр «Совине гніздо», сформований на базі історичної пам'ятки «Винний льох». Його приміщення відреставровано за кошти Євросоюзу.

СОЦІУМ

Раз, два, три! Паровозику, оживи!

ДОБРА СПРАВА. У Миколаєві реконструювали улюблений експонат дитячого містечка

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

34 роки тому в Миколаєві відкрили на той час єдиний у країні культурно-ігровий комплекс «Казка» з усіма атрибутами змістовного дозвілля для дітей і підлітків. Парк площею 2,5 гектара створили, як тоді казали, методом народного будівництва. Архітектори, художники, скульптори, корабелі долучилися до доброї справи. 1982-го тут відкрили містечко, а через рік встановили один із центральних експонатів — справжнісінький паровоз «кукушка».

Скарб із минулого

Навесні цього року директор «Казки» Юрій Любаров вирішив реставрувати «кукушку». По допомогі звернувся до відомого благодійника директора Миколаївського тепловозремонтного заводу В'ячеслава Симченка. Відповідь не забарилася: заводчани організували окрему бригаду і почали реставрацію.

— Наші «косметологи» щодня проводили пластичну операцію, — згадує В'ячеслав Симченко про відновлення паровоза. — Просто зачистити і пофарбувати виявилось замало. Метал майже наскрізь прогнив.

Якось, виймаючи з топки сміття, робітники помітили в одній із пляшок записку. Каліграфічним почерком в ній написано, що цей паровоз після 30-річної діяльності доставлено в локомотивне депо Миколаєва, де під керівництвом начальника Бориса Сергійовича Андріанова його почистили, пофарбували і підготували до стоянки на майданчику дитячого містечка «Казка». І насамкінець: «Переказуємо привіт майбутньому поколінню. 1 вересня 1983 року».

— Коли хлопці дістали записку, було відчуття, що вона випромінювала енергію, — каже В'ячеслав Симченко. — Люди, які її писали, вклали у відновлення старенького залізничного трударя душу.

Послання зацікавило всіх причетних до реставрації. Тож вони взялися за пошуки свідків подій 33-річної давності. Ним виявився Володимир Попов, який тоді брав участь у ремонтних роботах. Він розповів, що автор записки — художник-оформлювач депо Михайло Столяр.

— Михайло Іванович був життєрадісною людиною, тож і придумав закласти модну на ті часи капсулу, — згадує Володимир Попов. — Коли паровоз доправили до «Казки», він сказав: «Напишу майбутньому

поколінню послання». І жартуючи додав, що, може, нащадки побачать послання, коли згніє паровоз.

Оригінал записки урочисто передали до Миколаївського краєзнавчого музею, а копію знову сховали в оновленому паровозі. Для нащадків та історії.

Усі покоління
«кукушки»

Послання з минулого стало не єдиним відкриттям казкового паровозика. Виявилось, що на Миколаївському тепловозремонтному заводі працює машиністом тепловоза Володимир Наумов, батько, дід і дядько якого багато років пропрацювали на «кукушці». Загальний трудовий стаж сімейства становить понад 250 років! Ця історія однієї родини, можливо, і не стала б відомою, якби все місто не спостерігало за відновленням «казкового» паровоза.

— Михайлович, як звуть на заводі Володимира Наумова, радо підтримав початок ремонту цього паровоза, — розповіла волонтер Тетяна Жаренова. — А потім приніс показати старі фотографії з батьком і дідом.

— Я вів у нашу «Казку» дітей і онуків, розповідав їм про паровози, про те, як їхні предки керували

В оновленому паровозі світиться топка та є багато інших цікавих речей

ним, — розповідає Володимир Наумов. — Ми всі, від діда до правнука, обрали професію машиніста паровоза, тепловоза. Мабуть, любов до цих потужних багатотонних машин передається у спадок. Я заводив перший тепловоз на Миколаївському тепловозремонтному заводі, коли рейки було прокладено ще в чистому полі і навіть не було цеху. Ось уже сьомий рік працюю на новому заводі — не можу розлучитися з тепловозами. Добре, що

В'ячеслав Симченко взявся за відновлення паровоза в дитячому містечку, інакше він розсипався б повністю, і показувати дітям було б уже нічого.

Відкриття оновленого паровоза перетворилося на загальноміське свято для дітей та дорослих. «Сьогодні це не той паровоз, який був півроку тому. Він отримав нове життя, — зазначив директор Юрій Любаров. — Завдяки колективу «Казки», міськвиконкому та керівництву заводу він

став живим атракціоном. В середині є телефон, у якому можна чути звуки залізниці, у нього світиться топка та є ще багато цікавих речей. Навколо нього проводимемо різні заходи».

Легендарну «кукушку» офіційно відкрили словами: «Раз, два, три! Паровозику, оживи!» Після цього відбулася ще одна історична подія: спеціального марок і конвертів, які випустила Укрпошта спеціально до відкриття оновленого паровоза.

Нова надія погорілих

НЕ ВТРАТИТИ. Пожежа трапилася в Одеському музеї морського флоту 11 років тому, але з її наслідками не вдається впоратися й досі

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Хоч загалом споруда колишнього Англійського клубу перебуває в цілком пристойному стані й перефільовування її під щось некультурне не передбачається. Втім, говорити про виразні перспективи відродження Музею морського флоту не випадає. Коли морські експонати повернуться до рідних стін, сказати важко. Навесні їх перевезли з однієї тимчасової локації — Одеського морвокзалу — до іншої, також тимчасової.

Коли на території морського вокзалу почали робити ремонт для створення єдиного митного простору, морські старожитності спрямували до спорідненого закладу — музею морського порту ім. Де-Волана. Це компромісне рішення директор погорілого музею Людмила Бондаренко вважає цілком прийнятним і дякує портовикам та колегам, які потіснилися, щоб дати притулок уцілілим реліквіям.

«Тут навіть зручніше, комфортніше, — каже

Чи не наймальовничіші експонати музею — моделі вітрильників

Людмила Бондаренко. — Недалеко фондосховище, і це дає змогу розгортати тематичні покази». Ще один плюс — не треба додаткових витрат на оренду приміщення, комунальні платежі та охорону. Музей на це просто не має грошей.

Директор музею ім. Де-Волана Ольга Севастьянова вважає, що музею морського флоту тут не

місце. У тому сенсі, що його скарби варті значно більших площ і масштабнішого представлення. Того, що він мав у допожежний період.

У 2013 році здавалося, що музей ось-ось запрацює у звичному режимі і явиться світу в оновленому вигляді. Тодішня обласна влада перевела його на баланс облради, до роботи залучили швей-

царського дизайнера Гуго Шера та фахівців з Німеччини. Однак 2014-го відродження музею знову поставили на паузу.

М'яч все ще перебуває на полі обласної влади, та, схоже, не надовго. Голова Одеської облради Анатолій Урбанський каже, що область активно передає одеські пам'ятки архітектури у відання міськради, зокрема 11

ДОВІДКА «УК»

Музей морського флоту в Одесі відкрили 1965 року в старовинному приміщенні Англійського клубу, збудованому 1842 року архітектором Торрічеллі. Музей становить єдиний архітектурний комплекс зі славотною Одеською оперою. Наприкінці квітня 2005 року музей зазнав великих втрат через пожежу. Тоді вогонь знищив дах та перекриття на площі майже 1200 квадратних метрів. 300 моделей суден, що служили окрасою експозиції, постраждали не стільки від вогню, скільки від води. 70% цієї стенової флотилії потребують реставрації.

Загалом же у фондах музею майже 70 тис. одиниць зберігання. Тут і багата нумізматична колекція, і добірка книжок особливої історичної та поліграфічної значущості. Найстарішу з них датовано 1711 роком. Є й морське зібрання законів від 1724-го, яким не можуть похизуватися навіть музеї Санкт-Петербурга.

вже мають такий статус. Будівлю Музею морського флоту було вилучено з цього переліку з огляду лише на необхідність глибше опрацювати деякі технічні питання, зокрема стосовно землі.

При цьому посадовець зауважує, що обласна влада не самоусувається від участі в долі музею: «Не маючи змоги самостійно профінансувати ремонтні роботи, ми звернулися по допомогу до Асоціації морських портів України, в бюджеті розвитку якої буде рядок про субвенцію обласній раді». Голова асоціації Ан-

дрій Амелін запевняє, що це державне підприємство охоче допомогло б музеєві. Та рішення про це може ухвалити Кабмін: «Якщо обласна рада звернеться до уряду із проханням надати певну суму на ремонт приміщення і це буде підтримано, ми залюбки допоможемо».

Анатолій Урбанський каже, що мав розмову із Прем'єр-міністром Володимиром Гройсманом на цю тему, «всі сторони згодні, всі справді хочуть це зробити». Справа, однак, за малим: подбати нарешті, щоб бажання збіглися з можливостями.

СУБОТНІ ЗУСТРІЧІ

Перший олімпійський чемпіон з літератури Сергій ДЗЮБА:

«Письменники несуть у світ знання про Україну»

Тетяна та Сергій Дзюби з відомою верхньолужицькою письменницею Доротеєю Шолчиною (Шолце)

Подружжя письменників Тетяна та Сергій Дзюби живуть у Чернігові. Вони дуже комунікабельні, приятелюють із багатьма закордонними літераторами, обмінюються думками і творчими новинками. Поезія талановитих чернігівців сподобалася, її почали активно перекладати і друкувати. В кінцевому підсумку стався такий собі літературний феномен: торік у Канаді вийшов тритомник «Тетяна і Сергій Дзюби. Вірші 60 мовами світу». Саме це видання вразило журі престижного Міжнародного літературного конкурсу імені де Рішельє в Одесі, де змагалися понад дві сотні письменників з 20-ти країн світу. На ньому подружжя здобуло два «Діамантових Дюки» в номінації «Поезія», а Сергій виборов і третій, переміг у літературних Олімпійських іграх, де змагалися письменники, які працюють у різних жанрах.

Трохи дивний на перший погляд симбіоз літератури і спорту все-таки, на думку подружжя, досить символічний. У нас дуже популярні спорتمени, бо завдяки їхнім перемогам про Україну дізнаються у світі. Ще важливішу роль відіграють літератори, котрі демонструють на всесвітній загальній культурі, традиції, ставлення до життя, повагу до власної історії, самовизначення і самоусвідомлення нації, вважас перший олімпійський чемпіон із літератури Сергій ДЗЮБА.

УК Пане Сергію, як сучасному українському письменнику здійснили прорив до закордонного читача?

— У 1990-х українська література, як і решта галузей, пережила кризу, наслідки якої відчутні дотепер. Нині представники деяких країн пострадянського простору вже дуже добре почуваються в літературній Європі, відвідують престижні фестивалі, оскільки мають для цього гідне і стабільне фінансове забезпечення. Але для українців зарплата в кілька тисяч євро на місяць — на межі фантастики. Наш письменник не може собі дозволити таку розкіш як займатися винятково творчістю, адже треба десь працювати заради заробітку і творити лише у вільний від основної роботи час. На цьому тлі наші літератори працюють в умовах чорного гумору, як ті анекдотичні фанатично віддані своїй справі робітники, яким відключили воду і світло, не платять зарплату, а вони все одно вперто щодня виходять

на свої робочі місця. Письменникам також перекирили все що тільки можна, а вони, бачте, пишуть. Фактично, на громадських засадах. І не як-небудь, а яскраво, талановито, неповторно, українська література — одна з найкращих у світі.

УК Але ми вже давно увірували в те, що найкращі поетичні та й прозові твори народжуються в печалі, в нагромадженні проблем, у болісних роздумах. Хіба це не так?

— Та ні, в мене таке враження, що це вигадка чиновників. Пригадаймо Тараса Шевченка, Михайла Коцюбинського та й багатьох інших. Скільки б ми недоодержали прекрасних творів, цілого надбання української класики, якби не меценати!

Хоч дехто й каже, що йому не потрібні нагороди, але це лукавство. Бо кожна творча людина потребує визнання. Такі перемоги додають сил і це — щастя.

УК І все-таки ви особисто не почали скаржитися на те, що «тигру недодають м'яса», а вирішили діяти?

— Так! Дивіться: в українському красному письменстві є здобутки і дуже талановиті твори, але я зіткнувся з тим, що за межами країни про них майже не знають. Ми краще поінформовані про творчість закордонних письменників, оскільки вони видають в Україні багато книжок — перекладів українською як своїх класиків, так і сучасних письменників. Промовистий факт — нашому перекладачу дали найвищу нагороду Франції — орден Почесного Легіону — за те, що він переклав кілька томів Сартра. Поляки цим займаються, німці, інші. Так що нашу літературу також потрібно розкручувати за кордоном. Але це має бути система. Щоб наші тексти дійшли до закордонного читача, мають бути якісні переклади. І, звичайно, треба, щоб виходили книжки, були презентації, престижні закордонні нагороди. Літературний резонанс...

УК Із чого ви почали?

— Знаєте, спочатку переді мною була ніби глуха стіна, адже в закор-

донному читиві не було масової потужної присутності українців. Лише одиниці. Тому нами не надто цікавилися. Мені довелося збагнути їхню систему підходу до авторів з інших країн, і тоді справа зрушила з місця.

От нещодавно до мене звернувся один український письменник, доволі цікавий, як на мене, із запитанням, як йому пробитися в закордоння. Я розповів про свою участь у створенні Міжнародної літературно-мистецької академії України. Вона працює як подібні закордонні фундації і нині об'єднує відомих письменників, перекладачів, науковців уже з 52-х країн світу. Розраховувати на допомогу держави в цій справі поки що не доводиться. Тож, оцінюючи реалії, ска-

жу що не миттєво, а впродовж наступних років 20 ми зуміємо розкрутити десь 40-50 українських письменників. І це прекрасно. Ми вже вклинилися в літературне закордоння. А механізм для тих, хто хоче вийти зі своїми творами за межі країни, залишається тим самим: потрібно працювати навзаєм. У нас люди все-таки займають трохи неправильну позицію:

Обкладинка унікального тритомника

ДОСЬЄ «УК»

Сергій ДЗЮБА. Народився 1964 року в місті Пирятин на Полтавщині. Український письменник, журналіст, редактор, видавець, перекладач, громадський діяч, науковець. Заступник головного редактора Чернігівської обласної газети «Деснянська правда», президент Міжнародної літературно-мистецької академії України. Лауреат численних українських та міжнародних літературних нагород.

він, мовляв, геніальний, талановитий і його повинні перекладати. А він нічого не має робити, лише стояти і пишати на п'єдесталі. Але за кордоном так не прийнято: або плати великі гроші перекладачам і видавай свої твори, або роби щось.

УК Тобто ви почали з перекладу творів закордонних авторів, і вони також почали вас перекладати?

— Зазвичай я не оприлюднюю листи, отримані від своїх зарубіжних друзів, хоч зберігаю деякі з них і, можливо, у перспективі, в одній зі своїх книжок, надрукую децими кореспонденцій, бо це — доволі цікаво. Звісно, за згодою цих авторів.

Але все-таки наведу фрагмент одного листування, бо він досить відвертий і красномовний. Отже: «Дорогий Сергію, ти — перший наш знайомий український письменник, котрий не тупцює з простягнутою рукою і не благає «Дайте!», а цілком рівноправний наш партнер. Причому ти робиш навіть більше, ніж усі ми: пишеш рецензії на наші книжки, перекладаєш українською наші твори і друкуєш їх у найпопулярніших ваших газетах і журналах, видаєш в Україні наші твори та популяризуєш їх, а ще чудово приймаєш нас на своїй Батьківщині. І при цьому ти завжди, за будь-яких обставин, чітко дотримуєшся своїх обіцянок: сказав — і неодмінно зробив!»

На жаль, чимало твоїх співвітчизників тільки обіцяють, проте нічого не збираються робити навзаєм. Вони страшенно люблять «шару». А приїхавши сюди, лише скаржаться на життя в Україні. І це — дуже прикро, адже жоден німець чи поляк, виїжджаючи за кордон, не буде ганити свою Вітчизну, бо це — нонсенс.

Ти щиро говориш, що любиш свою Батьківщину та розповідаєш про неї стільки хорошого! Це дуже імponує нам усім! Тому ми із задоволенням співпрацюватимемо з тобою. Запевняємо, що в наших літературних справах тепер, друже, все крутитиметься довкола Украї-

ни, яку ми теж полюбили завдяки тобі».

Ось такий лист. Тобто фрагмент листа... Як на мене, дуже прикметний. Фактично це — відповідь на запитання деяких наших літераторів: чому їх не перекладають і не друкують за кордоном.

Тепер зрозуміло чому? До речі, я лише три з половиною роки займаюся міжнародною діяльністю. Це — не просто везіння. Під лежачий камінь вода не тече.

УК У вас чимало вже різних літературних премій. Розкажіть про останню.

— Перемога в Одесі для мене велика несподіванка. Надіслали свої твори, як мовиться, навмання. Підкупило те, що конкурс дуже масштабний — літературні Олімпійські ігри. Та ще й дуже колоритне місто і його жителі. Тож, коли надійшло повідомлення про те, що ми виграли, це було дуже приємно. Хоч дехто й каже, що йому не потрібні нагороди, але це лукавство. Тому що кожна творча людина потребує визнання. Такі перемоги додають сил і це — щастя. І чим більше нагород, тим краще. Звісно, література — не спорт, але чим більше перемагають українці, тим більше світ дізнається про Україну.

УК Пане Сергію, ви обіймаєте відповідальну посаду в обласній газеті і багато пишете для неї, здійснюєте велику організаторську і творчу роботу на літературній ниві, спілкуєтесь і підтримуєте дружні стосунки з багатьма людьми, навчате молоді, приймаєте гостей і робите візити у відповідь, ретельно відстежуєте і вивчаєте літературні новинки... Шалений темп життя! А коли ж ви, власне, працюєте над своїми художніми творами?

— Я вже років десять не мав жодного вихідного. Бо це єдиний час, коли я можу займатися літературною творчістю, відчувати натхнення і радість від зробленого. І не має значення, чи це мій твір, чи я переклав чийсь. Це все одно — щастя.

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

ЛЮДИ І ЧАС

115 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ СЕМЕНА СКЛЯРЕНКА

Романи, які повернули нам історію

ТАЛАНТ. Серед численної когорти радянських письменників, більшості з яких судилося забуття, особне місце належить творцю перших за часів СРСР історичних романів про Київську Русь Семену Скляренку. Саме завдяки його таланту ми згадали, що українці не лише спадкоємці козаків, а й давньоруської держави, що існувала вже тоді, коли на місці Москви і Петербурга були лише болота.

Романи Скляренка «Святослав» і «Володимир» відкрили нову епоху і в українській, і російській літературах, ставши прологом до історичних творів Павла Загребельного і Валентина Іванова про часи київських князів

150 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО

«...доконала його Москва»

ПОСТАТЬ. Для більшості з нас провінційний Симбірськ насамперед асоціюється з місцем народження Ульянова (Леніна), а не з містом, куди царська влада заслала видатного українського історика і автора фундаментальної «Історії України-Руси». До речі, на відміну від СРСР, в якому найважливішу наукову працю Михайла Грушевського ніколи не перевидавалися, у Російській імперії початкові томи цього фундаментального дослідження благополучно пройшли цензурні перепони і вийшли друком. Пояснюють це суто академічним стилем викладу, що так само, як у випадку з першими російськими перекладами «Капіталу» Карла Маркса, не викликав у цензорів жодних підозр у «крамолі».

Натомість «Історія України-Руси» стала для українців не менш революційною книгою, ніж марксистська теорія, адже вперше чітко й доказово ствердила, що «Володимиро-Московська держава не була ані спадкоємницею, ані наступницею Київської Русі». Грушевському не забракло таланту й мужності заявити, що «пришиваво куски історії українського народу до історії державного життя польського чи великоросійського народу, і вона розпадалася на низку розірваних, позбавлених всякого зв'язку епізодів. Навпаки, вона стає органічною цілісністю, коли в основу кладеться соціальний і культурний процес» корінного населення України.

Не дивно, що «оцінкою заслуг» Грушевського з боку царської влади стало його заслання до Симбірська, згодом замінене на Казань і нарешті Москву. Натомість в Україні видатного історика і патріота після повалення царизму заочно обрали головою Української Центральної Ради. На чолі неї соціаліст і федераліст Грушевський пройшов складний шлях від ефемерної віри у єдність із російськими «братами по класу» до усвідомлення необхідності самостійної України, проголошеної фактично в унісон артилерійському обстрілу Києва

«Біда України в тому, що нею керують ті, кому вона не потрібна», — з гіркотою констатував Грушевський ще в 1918 році, з прозорливістю пророка поставивши діагноз на десятиріччя вперед

червоноармійськими окупаційними ордами.

Можна і потрібно ставити на карб першому очільнику відродженої української держави соціалістичний романтизм і марні сподівання на дружбу з «братським російським народом», чий великодержавний шовінізм наочно продемонструвала агресія червоної Росії як проти України, так і всіх без винятку сусідів — Польщі, Фінляндії, республік Прибалтики та народів Кавказу і Середньої Азії. Однак не варто забувати, що саме Грушевський першим на офіційному рівні чітко означив межі майбутньої української держави та наполіг на негайному проголошенні її самостійності, щоб «поставити боротьбу з Світом Народних Комісарів і більшовицькими бандами на справжній ґрунт — війни Великої Росії на знищення України».

Мало хто знає, що під час тріумфального повернення Грушевського з Москви до Києва дивним чином спалах-

нув вагон, у якому їхала родина заочно обраного голови Центральної Ради. Лише щаслива випадковість врятувала людей, а весь багаж із рукописами науковця, бібліотекою і речами пішов за димом. Уже після повалення маріонетковим режимом Скоропадського Центральної Ради, як згадував Грушевський, «якийсь москаль хотів пробити мене багнетом, прокравшись до мене, але замість мене зранив мою жінку».

Після проголошення у квітні 1923 року XII з'їздом РКП(б) курсу на коренізацію, що набула в Україні форми українізації, видатний історик вирішив повернутися з еміграції на рідну землю. Він добре усвідомлював небезпечність цього кроку, але прагнув бути максимально корисним українському народу, працюючи на науковій ниві, де найбільш повно відкрився його талант дослідника.

Грушевському вдалося написати ще кілька томів «Історії України-Руси», однак, на відміну навіть від царської «тюрми народів», перевидання цієї праці в УСРР вирішили «відкласти до відповідного моменту», який за радянських часів так і не настав. У березні 1931 року науковця арештували. Причому на документах заведеної на нього кримінальної справи є помітки: «Отправлено тов. Сталину».

Втім, вусатий вождь ще побоювався реакції Заходу на знищення колишнього голови Української Центральної Ради, а тому, так само як згодом Довженку, обрав Москву місцем «почесного заслання» Грушевського. Реакцією на розпачливий лист науковця до голови Раднаркому СРСР стало відправлення видатного історика «на відпочинок». У санаторії Кисловодська вже пенсійного віку пацієнту чотири рази прооперували банальний карбункул, довівши справу до зараження крові. Як відверто скаже на похороні Грушевського Максим Рильський, покійний все життя «боровся за Україну, а помер на чужині. Таки доконала його Москва».

110 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ІВАНА БАГРЯНОГО

Вибір між орденом і безсмертям

ХАРАКТЕР. «Ударившись об мур, вифарблений в красивий колір підлості, і відскочивши від нього, я покотився в протилежний бік. Проте я не шкодую — так мусліло бути», — написав у передмові до поеми Ave Maria її 23-річний автор Іван Лозов'ягін, більше відомий за літературним псевдонімом Багрянний. До речі, попри нібито суто російське прізвище, йдеться про суто український рід Лозов'яг, яких разом із мільйонами «малоросів» цілеспрямовано «омоскалювали».

Однак, на відміну від численних земляків, які з готовністю і навіть гордістю відцуралися свого роду-племени, Іван Багрянний ще восьмирічним учнем російськомовної церковнопарафіяльної школи продемонстрував характер. Як згадував уже маститий митець, першими його літературними спробами стали українські вірші, написані «з протесту проти вчителя і вчительки, які мене злісно називали «мазепинцем», бо я рахував в арифметиці так, як навчала мати: один, два, три...»

1920 року вже підлітком Іван Багрянний разом із братами і сестрами став очевидцем убивства свого однорукого 92-річного діда-каліки та його теж уже немолодого сина родичами-червоноармійцями. Загибель дідуся й рідного дядька, звинувачених у «петлюрівщині», стала шоком, який спонукав не до помсти, а до банального прагнення за будь-яких обставин «бути тільки людиною».

На відміну від численної когорти «оспівувачів», які разом із Тичиною виводили «Партия веде!», впертий українець, навіть голодуючи, власним коштом друкував поетичні збірки і поеми. Це вже згадувана Ave Maria та присвячений повстанню українських селян проти московських монахів роман у віршах «Скелька», розцінений як «куркульський». Зокрема у розгромній статті критика Правд'юка стверджувалося, що «Багрянний у всіх історичних процесах XVII-XVIII сторіччя бачить лише одне національне поневолення України».

Цілком закономірно, що у 1932 році митця заарештували, однак, віддаючи належне його таланту, «по рокові сидіння в камері самотнього ув'язнення пропонували орден, якщо я здамся, засуджу офіційно своє минуле й напишу велику поему про Сталіна». Однак вся крамola, в якій спомоглися звинуватити Багря-

ного, звелась до «контрреволюційної пропаганди» в офіційно надрукованих творах, за що його засудили до 5 років поселення на Далекому Сході.

Після спроби втечі з віддалених місць поет опинився вже у БАМЛАГу, що, хоч як парадоксально, врятувало його від жорен великого терору в Україні. Лише у 1938 році Багрянний повернувся на рідну землю, де його знову заарештували. Утім, упертий українець знову не визнав жодної вини, та через півроку з відбитими на допитах легенями і нирками його було випущено на свободу завдяки нині напівзабутій хвилі «беріївської відлиги».

За часів німецької окупації Іван Багрянний працював у референтурі пропаганди ОУН і створив для театру п'єсу «Генерал», яку вже гітлерівці розцінили як «злісний наклеп» на їхній режим. Власне, навіть легендарний роман «Тигролови», перекладений фактично на всі основні мови світу, було написано, коли в листопаді 1943 року «бандерівець з Харкова» у Моршині безвизово перебував у конспіративній квартирі, рятуючись від арешту німцями.

Створений вже в еміграції автобіографічний роман «Сад Гетсиманський» чимало горедемократів на Заході, яких Ленін з усією прямоотою називав «корисними нам ідіотами», вважали «брехнею на найдемократичніший у світі лад». Натомість Багрянний не бачив жодної різниці між коричневим і червоним фашизмом, спадкоємцем яких нині стає путінський рашизм.

На меморіальній дошці в рідній Охтирці Іван Багрянний постав інтелектуалом і нескореним патріотом України

125 РОКІВ ПОЛТАВСЬКОМУ КРАЄЗНАВЧОМУ МУЗЕЮ

Український модерн проти російської тюрми

ПОГЛЯД. Особливістю музейного закладу в Полтаві є не лише солідний вік і напроуд цікаві експозиції, а й саме приміщення, споруджене свого часу як будинок земства. На намір розробити його проект у «південноросійському» стилі (слово «Україна» було тоді під забороною) київська газета «Киевлянин», відома своїм великодержавним шовінізмом, відреагувала коментарем, що є лише один зразок «малоросійської» архітектури — курінь на баштані.

Однак 30-річний архітектор Василь Кричевський створив справжній шедевр, що увійшов в історію як перлина українського модерну. Не менш талановиті художники оздобили будівлю високимистецькими орнаментами, 15 гербами повітів Полтавщини та численними панно на історичну тематику. Навіть останній російський імператор Микола II, який побував у місті на святкуванні 200-річчя Полтавської битви, віддавав належне красі будинку тодішнього земства, зая-

вивши: «Стиль споруди виконаний для прославлення малоросів та їхньої історії, що недопустимо і шкідливо для держави».

До речі, паралельно із творінням Кричевського в Полтаві споруджували будинок земельного банку, який, за задумом місцевих шовіністів-великоросів, помпезністю мав «утерти носа» зарозумілим «хахлам». Втім, заможне стало музеєм, а російський «шедевр» слугував місцем розміщення управління ДПУ, НКВС і КДБ.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 31 серпня 2016 р. № 575
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 21 січня 2015 р. № 60

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 21 січня 2015 р. № 60 «Про затвердження голів Української частини спільних міжурядових комісій з питань співробітництва» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 16, ст. 416) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 31 серпня 2016 р. № 575

ЗМІНИ,
що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 21 січня 2015 р. № 60

1. Абзаци другий — тринадцятий пункту 1 викласти в такій редакції:
«Першого віце-прем'єр-міністра України — Міністра економічного розвитку і торгівлі головою Української частини спільних міжурядових комісій з питань співробітництва згідно з додатком 1;
Віце-прем'єр-міністра із питань європейської та євроатлантичної інтеграції України головою Української частини спільних міжурядових комісій з питань співробітництва згідно з додатком 2;
Віце-прем'єр-міністра України — Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства головою Української частини спільних міжурядових комісій з питань співробітництва згідно з додатком 3;
Міністра фінансів головою Української частини спільних міжурядових комісій з питань співробітництва згідно з додатком 4;
Міністра закордонних справ головою Української частини спільних міжурядових комісій з питань співробітництва згідно з додатком 5;
Міністра енергетики та вугільної промисловості головою Української частини спільних міжурядових комісій з питань співробітництва згідно з додатком 6;
Міністра аграрної політики та продовольства головою Української частини спільних міжурядових комісій з питань співробітництва згідно з додатком 7;
Міністра фінансів головою Української частини спільних міжурядових комісій з питань співробітництва згідно з додатком 8;
першого заступника Міністра економічного розвитку і торгівлі головою Української частини спільних міжурядових комісій з питань співробітництва згідно з додатком 9;
заступника Міністра закордонних справ з питань європейської інтеграції головою Української частини спільних міжурядових комісій з питань співробітництва згідно з додатком 10;
заступника Міністра економічного розвитку і торгівлі — Торгового представника України головою Української частини спільних міжурядових комісій з питань співробітництва згідно з додатком 11;
заступника Міністра економічного розвитку і торгівлі головою Української частини спільних міжурядових комісій з питань співробітництва згідно з додатком 12.».
2. Додатки 1—11 до постанови викласти в такій редакції:

«Додаток 1
до постанови Кабінету Міністрів України
від 21 січня 2015 р. № 60
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 575)

ПЕРЕЛІК

спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, головою Української частини яких є Перший віце-прем'єр-міністр України — Міністр економічного розвитку і торгівлі

Українсько-Американська рада з торгівлі і інвестицій
Спільна українсько-бразильська міжурядова комісія з торговельно-економічного співробітництва
Спільна міжурядова українсько-вірменська комісія з питань економічного співробітництва
Міжурядова українсько-еміратська комісія з питань торговельно-економічного співробітництва
Міжурядова українсько-індійська комісія по торговельному, економічному, науковому, технічному, промисловому і культурному співробітництву
Спільна міжурядова українсько-киргизька комісія із співробітництва
Міжурядова українсько-молдовська змішана комісія з питань торговельно-економічного співробітництва
Спільна міжурядова українсько-таджицька комісія з питань економічного співробітництва
Українсько-польська міжурядова комісія з питань економічного співробітництва

Додаток 2
до постанови Кабінету Міністрів України
від 21 січня 2015 р. № 60
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 575)

ПЕРЕЛІК

спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, головою Української частини яких є Віце-прем'єр-міністр із питань європейської та євроатлантичної інтеграції України

Українсько-болгарська спільна міжурядова комісія з питань економічного співробітництва
Спільна міжурядова українсько-грузинська комісія з питань економічного співробітництва
Міжурядова українсько-естонська комісія з торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва
Міжурядова українсько-латвійська комісія з питань економічного, промислового і науково-технічного співробітництва
Спільна міжурядова українсько-угорська комісія з питань економічного співробітництва
Міжурядова українсько-хорватська комісія з питань торговельно-економічного співробітництва
Українсько-чеська змішана комісія з питань економічного, промислового і науково-технічного співробітництва

Додаток 3
до постанови Кабінету Міністрів України
від 21 січня 2015 р. № 60
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 575)

ПЕРЕЛІК

спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, головою Української частини яких є Віце-прем'єр-міністр України — Міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства

Спільна міжурядова Українсько-Азербайджанська комісія з питань економічного співробітництва
Міжурядова українсько-білоруська змішана комісія з питань торговельно-економічного співробітництва
Спільна Міждержавна українсько-казахстанська Комісія з економічного співробітництва
Комісія зі співробітництва між Урядом України та Урядом Китайської Народної Республіки
Спільна міжурядова українсько-туркменська комісія з питань економічного і культурно-гуманітарного співробітництва
Міжурядова українсько-турецька комісія з торговельно-економічного співробітництва
Українсько-німецька група високого рівня з економічного співробітництва
Спільна українсько-узбецька комісія з всебічного співробітництва
Змішана Українсько-Французька міжурядова комісія з економічного співробітництва

Додаток 4
до постанови Кабінету Міністрів України
від 21 січня 2015 р. № 60
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 575)

ПЕРЕЛІК

спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, головою Української частини яких є Міністр інфраструктури

Міжурядова українсько-литовська комісія з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва
Українсько-румунська спільна комісія з питань економічного, промислового, наукового та технічного співробітництва
Українсько-словацька змішана комісія з питань економічного, промислового і науково-технічного співробітництва

Додаток 5
до постанови Кабінету Міністрів України
від 21 січня 2015 р. № 60
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 575)

ПЕРЕЛІК

спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, головою Української частини яких є Міністр закордонних справ

Спільна Українсько-Ізраїльська Комісія з питань торгівлі та економічного співробітництва
Українсько-Італійська Рада з економічного, промислового і фінансового співробітництва

Додаток 6
до постанови Кабінету Міністрів України
від 21 січня 2015 р. № 60
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 575)

ПЕРЕЛІК

спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, головою Української частини яких є Міністр енергетики та вугільної промисловості

Міжурядова Українсько-Іранська спільна комісія з економічного та торговельного співробітництва
Українсько-іракська спільна комісія з питань торговельного, економічного, наукового та технічного співробітництва
Міжурядова українсько-кувейтська комісія з питань економічного, технічного та торговельного співробітництва
Українсько-Лівійська двостороння комісія по співробітництву
Українсько-норвезька міжурядова комісія з питань співробітництва у галузі торгівлі, підприємництва та економіки

Додаток 7
до постанови Кабінету Міністрів України
від 21 січня 2015 р. № 60
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 575)

ПЕРЕЛІК

спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, головою Української частини яких є Міністр аграрної політики та продовольства

Міжурядова Спільна Комісія по економічному та науково-технічному співробітництву між Україною та Арабською Республікою Єгипет
Міжурядова українсько-ліванська комісія з торговельно-економічного співробітництва
Міжурядова українсько-саудівська комісія з торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва

Додаток 8
до постанови Кабінету Міністрів України
від 21 січня 2015 р. № 60
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 575)

ПЕРЕЛІК

спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, головою Української частини яких є Міністр фінансів

Спільна Українсько-Йорданська Комісія з торговельно-економічного співробітництва
Міжурядова українсько-кіпрська комісія
Міжурядова українсько-марокканська комісія з питань торговельно-економічного, науково-технічного та культурного співробітництва

Додаток 9
до постанови Кабінету Міністрів України
від 21 січня 2015 р. № 60
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 575)

ПЕРЕЛІК

спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, головою Української частини яких є перший заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі

Українсько-в'єтнамська Міжурядова комісія з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва
Міжурядова українсько-індонезійська комісія з економічного та технічного співробітництва
Міжурядова українсько-корейська комісія з питань торговельно-економічного співробітництва
Українсько-Мексиканська Міжурядова Комісія
Спільний українсько-малайзійський торговельний комітет
Міжурядова українсько-монгольська комісія з питань торгово-економічного співробітництва
Спільна українсько-пакистанська комісія з питань економічного співробітництва
Спільна комісія з двостороннього співробітництва між Урядом України та Урядом Королівства Таїланд
Міжурядова українсько-фінляндська комісія з питань торгівлі та економічного співробітництва

Додаток 10
до постанови Кабінету Міністрів України
від 21 січня 2015 р. № 60
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 575)

ПЕРЕЛІК

спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, головою Української частини яких є заступник Міністра закордонних справ з питань європейської інтеграції

Міжурядова Спільна українсько-грецька Робоча Група з економічного, промислового, технічного та наукового співробітництва
Змішана Міжурядова українсько-іспанська Комісія з економічного і промислового співробітництва

Додаток 11
до постанови Кабінету Міністрів України
від 21 січня 2015 р. № 60
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 р. № 575)

ПЕРЕЛІК

спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, головою Української частини яких є заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі — Торговий представник України

Українсько-австрійська змішана комісія з питань торговельно-економічних зв'язків
Українсько-бельгійська Змішана Комісія
Міжурядова українсько-македонська комісія з питань торговельно-економічного співробітництва
Спільна українсько-словенська комісія з питань торговельно-економічного співробітництва
Українсько-швейцарський Спільний Комітет».

3. Доповнити постанову додатком 12 такого змісту:

«Додаток 12
до постанови Кабінету Міністрів України
від 31 серпня 2016 р. № 575

ПЕРЕЛІК

спільних міжурядових комісій з питань співробітництва, головою Української частини яких є заступник Міністра економічного розвитку і торгівлі

Спільна українсько-аргентинська міжурядова Комісія з торговельно-економічного співробітництва
Постійна українсько-баварська робоча комісія
Спільний українсько-боснійсько-герцеговинський комітет
Спільна українсько-парагвайська комісія з питань торговельно-економічного співробітництва
Спільна українсько-перуанська міжурядова комісія з питань торговельно-економічного співробітництва
Українсько-португальська Спільна Комісія з економічного співробітництва
Міжурядова українсько-туніська комісія з питань торговельно-економічного та технічного співробітництва
Міжурядова українсько-сербська комісія з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва
Українсько-Чилійська Урядова Комісія».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 23 серпня 2016 р. № 632-р
Київ

Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні

1. Затвердити план заходів з реалізації Концепції реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні, що додається.
2. Міністерству економічного розвитку і торгівлі щокварталу подавати Кабінетові Міністрів України інформацію про стан виконання плану заходів, затвердженого цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 23 серпня 2016 р. № 632-р

ПЛАН ЗАХОДІВ
з реалізації Концепції реформування державної системи правової охорони інтелектуальної власності в Україні

Зміст завдання	Зміст заходу	Строк виконання	Відповідальні за виконання
1. Запровадження прозорої дворівневої структури державної системи правової охорони інтелектуальної власності	1) розроблення і подання на розгляд Кабінету Міністрів України проекту акта Кабінету Міністрів України щодо ліквідації ДСІВ, покладення функцій з реалізації державної політики у сфері інтелектуальної власності на Мінекономрозвитку, віднесення цілісних майнових комплексів державних підприємств, установ та організацій до сфери управління Мінекономрозвитку 2) реорганізація державного підприємства «Український інститут інтелектуальної власності» шляхом перетворення в державну організацію	серпень 2016 р.	Мінекономрозвитку Мінфін Нацдержслужба Держстат ФДМУ
3) прийняття рішення про ліквідацію державного підприємства «Інтелзахист»		протягом трьох місяців з моменту передачі державного підприємства «Український інститут інтелектуальної власності» до сфери управління Мінекономрозвитку протягом двох місяців з моменту передачі державного підприємства «Інтелзахист» до сфери управління Мінекономрозвитку вересень 2016 р.	Мінекономрозвитку
4) проведення аналізу досвіду іноземних держав щодо фінансування патентних відомств з метою удосконалення законодавства щодо механізму та порядку зарахування зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності, з урахуванням положень міжнародних договорів України			
5) розроблення і подання на розгляд Кабінету Міністрів України законопроекту щодо внесення змін до деяких законодавчих актів України стосовно удосконалення державного управління сферою інтелектуальної власності (створення національного органу інтелектуальної власності)		жовтень 2016 р.	Мінекономрозвитку Мінфін
6) розроблення і подання на розгляд Кабінету Міністрів України проекту акта Кабінету Міністрів України щодо визначення державної організації, на яку покладатимуться функції національного органу інтелектуальної власності		протягом двох місяців після прийняття Закону України щодо внесення змін до деяких законодавчих актів України стосовно удосконалення державного управління сферою інтелектуальної власності	Мінекономрозвитку
7) затвердження положення про національний орган інтелектуальної власності			Мінекономрозвитку

ДОКУМЕНТИ

2. Реорганізація системи колективного управління майновими авторськими та суміжними правами	1) приведення національного законодавства щодо унормування діяльності вітчизняних організацій колективного управління у відповідність з положеннями актів законодавства ЄС (супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про авторське право і суміжні права» щодо діяльності організацій колективного управління») 2) забезпечення прозорості діяльності організацій колективного управління майновими авторськими і суміжними правами 3) запровадження прозорого механізму збору, розподілу та виплати винагороди суб'єктам авторського права та суміжних прав (розроблення та впровадження електронної системи обліку колективної винагороди) 4) розроблення і подання на розгляд Кабінету Міністрів України проектів нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України щодо визначення розміру справедливої винагороди за використання об'єктів авторського права та суміжних прав 5) розроблення і подання на розгляд Кабінету Міністрів України проектів нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України щодо порядку визначення розміру плати за управління майновими правами, яка утримуватиметься організаціями колективного управління із сум зібраної винагороди, а також обґрунтованість та доцільність таких утримань з урахуванням послуг, які надаються організаціями колективного управління правовласникам 6) проведення моніторингу діяльності організацій колективного управління майновими авторськими і суміжними правами та відповідність вимогам законодавства 7) утворення в публічній та прозорій спосіб нової організації колективного управління шляхом перетворення державної організації «Українське агентство з авторських та суміжних прав» в недержавну організацію колективного управління, яка буде збирати винагороду (роялті) у визначених законодавством сферах	до прийняття відповідного Закону	—>—	
		постійно	Мінекономрозвитку	
	3) запровадження прозорого механізму збору, розподілу та виплати винагороди суб'єктам авторського права та суміжних прав (розроблення та впровадження електронної системи обліку колективної винагороди) 4) розроблення і подання на розгляд Кабінету Міністрів України проектів нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України щодо визначення розміру справедливої винагороди за використання об'єктів авторського права та суміжних прав 5) розроблення і подання на розгляд Кабінету Міністрів України проектів нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України щодо порядку визначення розміру плати за управління майновими правами, яка утримуватиметься організаціями колективного управління із сум зібраної винагороди, а також обґрунтованість та доцільність таких утримань з урахуванням послуг, які надаються організаціями колективного управління правовласникам 6) проведення моніторингу діяльності організацій колективного управління майновими авторськими і суміжними правами та відповідність вимогам законодавства 7) утворення в публічній та прозорій спосіб нової організації колективного управління шляхом перетворення державної організації «Українське агентство з авторських та суміжних прав» в недержавну організацію колективного управління, яка буде збирати винагороду (роялті) у визначених законодавством сферах	грудень 2016 р. — березень 2017 р.	—>—	
3. Удосконалення національного законодавства та його гармонізація із законодавством ЄС	1) розроблення і подання на розгляд Кабінету Міністрів України законопроектів щодо виконання глави 9 плану заходів з імплементації розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2016—2019 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 р. № 217 (в частині вдосконалення правової охорони об'єктів авторського права та суміжних прав, винаходів, корисних моделей, промислових зразків, топографій інтегральних мікросхем, торговельних марок, географічних позначень та щодо удосконалення захисту прав інтелектуальної власності)	IV квартал 2016 р.	—>—	

2) супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо набуття, розпорядження та охорони авторського права та суміжних прав» 3) супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту авторського права і суміжних прав у мережі Інтернет» 4) розроблення і подання на розгляд Кабінету Міністрів України законопроекту щодо внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за порушення прав у сфері інтелектуальної власності та захисту цих прав	до прийняття відповідного Закону	—>—	Мінекономрозвитку	—>—
		IV квартал 2016 р.	Мінекономрозвитку Мінфін	

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 8 вересня 2016 р. № 643

Київ

Про затвердження Порядку виплати винагород державним виконавцям та їх розмірів і розміру основної винагороди приватного виконавця

Відповідно до статей 13 та 31 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

1. Затвердити Порядок виплати винагород державним виконавцям та їх розміри і розмір основної винагороди приватного виконавця, що додаються.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 11 березня 2015 р. № 126 «Про затвердження Порядку виплати та розмірів винагород державному виконавцю» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 24, ст. 672);

постанову Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 р. № 142 «Деякі питання реалізації пілотного проекту щодо оптимізації контролю за примусовим виконанням рішень судів та інших органів (посадових осіб), впровадження автоматичного розподілу виконавчих документів між державними виконавцями та механізму мотивації державних виконавців» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 26, ст. 756).

3. Ця постанова набирає чинності одночасно із Законом України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів».

Прем'єр-міністр України В. ГРОЙСМАН

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 8 вересня 2016 р. № 643

ПОРЯДОК

виплати винагород державним виконавцям та їх розмірів і розміру основної винагороди приватного виконавця

1. Ці Порядок і розміри визначають механізм виплати винагород державним виконавцям, а також розміри винагород державних виконавців і основної винагороди приватного виконавця.

2. У разі фактичного виконання (повного або часткового) виконавчого документа майнового характеру державним виконавцям, визначеним у частині першій статті 7 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», виплачується винагорода у такому розмірі:

2 відсотки стягнутої суми або вартості майна боржника, переданого стягувачу за виконавчим документом, — державному виконавцю, на виконанні у якого перебував (перебуває) виконавчий документ;

0,5 відсотка стягнутої суми або вартості майна боржника, переданого стягувачу за виконавчим документом, — керівнику органу державної виконавчої служби та його заступникам, яким безпосередньо підпорядкований державний виконавець.

У разі коли примусове виконання здійснювалося:

відділом примусового виконання рішень управління державної виконавчої служби головного територіального управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, мм. Києві та Севастополі, — зазначений в абзаці третьому цього пункту розмір винагороди розподіляється також між начальником управління державної виконавчої служби та його заступниками;

відділом примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Мін'юсту, — зазначений в абзаці третьому цього пункту розмір винагороди розподіляється також між директором Департаменту державної виконавчої служби Мін'юсту, його першим заступником та заступниками.

3. Державному виконавцю, на виконанні у якого перебував виконавчий документ немайнового характеру та який забезпечив його фактичне виконання в повному обсязі, виплачується винагорода в розмірі однієї мінімальної заробітної плати, якщо боржником за виконавчим документом є фізична особа, та двох мінімальних заробітних плат, якщо боржником за виконавчим документом є юридична особа.

4. Фактичним виконанням вважається виконання рішення за виконавчим документом майнового характеру в повному обсязі або частково та виконавчого документа немайнового характеру в повному обсязі в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження», якщо за такими документами стягнуто виконавчий збір та витрати, пов'язані з організацією та проведенням виконавчих дій щодо забезпечення виконання рішення.

5. Державні виконавці, зазначені в пункті 2 цього Порядку, мають право на винагороду за умови дотримання критеріїв виплати винагороди, встановлених Мін'юстом (далі — критерії виплати винагороди).

6. Для виплати винагороди державний виконавець, на виконанні у якого перебував (перебуває) виконавчий документ, подає заяву, в якій зазначаються: реквізити виконавчого документа; номер виконавчого провадження в автоматизованій системі виконавчого провадження; повне найменування (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (для фізичних осіб) стягувача та боржника; категорія стягнення за виконавчим документом; розмір стягнутого виконавчого збору, витрат виконавчого провадження, реквізити платіжних доручень; перелік виконавчих дій та строки їх проведення; розрахунок належної до виплати винагороди; відомості про дотримання критеріїв.

7. У разі коли виконання виконавчого документа було забезпечено виконавчою групою, заява про виплату винагороди подається керівником зазначеної групи осіб, яка прийняла рішення про її утворення. У заяві зазначається розрахунок (розподіл) такої винагороди між усіма членами виконавчої групи. При цьому сума винагороди виконавчій групі не повинна переви-

щувати розміру винагороди, встановленого абзацом другим пункту 2 цього Порядку.

Кошти між усіма членами виконавчої групи розподіляються порівну.

8. У рамках зведеного виконавчого провадження винагорода виплачується за кожним окремим виконавчим документом за виконавчим провадженням, яке входить до складу зведеного, за умови дотримання вимог пунктів 4 і 5 цього Порядку.

9. Заява державного виконавця про виплату винагороди розглядається безпосереднім керівником державного виконавця протягом двох робочих днів з дати її надходження та за наявності підстав, передбачених пунктами 4 і 5 цього Порядку, погоджується ним із зазначенням дати погодження. За відсутності підстав для виплати винагороди зазначена заява протягом двох робочих днів з дати її надходження повертається державному виконавцю з обґрунтуванням підстав відмови.

У разі виконання рішення безпосередньо керівником органу державної виконавчої служби заява про виплату винагороди подається для погодження керівнику вищого рівня. У такому випадку винагорода, зазначена в абзаці третьому пункту 2 цього Порядку, не виплачується.

10. Під час розгляду заяви державного виконавця про виплату винагороди безпосереднім керівником державного виконавця перевіряються достовірність викладених у заяві відомостей, правильність розрахунку та наявність підстав для виплати винагороди, зазначених у пунктах 4 і 5 цього Порядку.

Для перевірки наявності підстав для виплати винагороди, зазначених у пунктах 4 і 5 цього Порядку, керівник державного виконавця використовує дані автоматизованої системи виконавчого провадження.

У разі погодження заяви державного виконавця про виплату винагороди та за умови дотримання критеріїв виплати винагороди керівник органу державної виконавчої служби готує подання про виплату винагороди, визначеної абзацом третім пункту 2 цього Порядку, в якому зазначає розрахунок (розподіл) такої винагороди (далі — подання про виплату винагороди).

Зазначене подання не готується у випадках, передбачених абзацами четвертим — шостим пункту 2 цього Порядку.

11. Винагорода не виплачується, якщо державного виконавця притягнуто до дисциплінарної відповідальності у зв'язку із здійсненням виконавчого провадження, за яким подано заяву про виплату винагороди, або його дії (рішення) чи бездіяльність визнано неправомірними.

12. Погоджена безпосереднім керівником заява про виплату винагороди державному виконавцю та у випадку, передбаченому абзацом третім пункту 10 цього Порядку, — подання про виплату винагороди не пізніше наступного робочого дня подається для погодження начальнику управління державної виконавчої служби головного територіального управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, мм. Києві та Севастополі.

Погоджена безпосереднім керівником заява про виплату винагороди державному виконавцю відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Мін'юсту не пізніше наступного робочого дня подається для погодження директору Департаменту державної виконавчої служби Мін'юсту.

13. У разі достатності та обґрунтованості підстав для виплати винагороди начальника управління державної виконавчої служби головного територіального управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, мм. Києві та Севастополі погоджує заяву про виплату винагороди державному виконавцю та подання про виплату винагороди протягом трьох робочих днів з дати їх надходження.

У випадках, передбачених абзацами четвертим — шостим пункту 2 цього Порядку, начальник управління державної виконавчої служби головного територіального управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, мм. Києві та Севастополі або директор Департаменту державної виконавчої служби Мін'юсту у разі погодження заяви державного виконавця та за умови дотримання критеріїв виплати винагороди готує обґрунтовану довідку щодо розподілу винагороди між особами, зазначеними в абзаці п'ятому або шостому пункту 2 цього Порядку (далі — довідка щодо розподілу винагороди).

За відсутності підстав для виплати винагороди заява про виплату винагороди та/або подання про виплату винагороди протягом трьох робочих днів з дати їх надходження повертаються державному виконавцю та/або керівнику органу державної виконавчої служби з обґрунтуванням підстав відмови.

Під час погодження заяви про виплату винагороди керівники органів державної виконавчої служби проводять за допомогою автоматизованої системи виконавчого провадження перевірку наявності підстав для виплати винагороди, зазначених у пунктах 4 і 5 цього Порядку.

14. Безпідставна відмова у погодженні заяви державного виконавця про виплату винагороди або подання про виплату винагороди не допускається.

15. Державний виконавець, якому повернуто заяву про виплату винагороди, має право повторно подати таку заяву до кінця поточного року після усунення обставин, які стали підставою для її повернення.

16. Погоджена начальником управління державної виконавчої служби головного територіального управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, мм. Києві та Севастополі заява про виплату винагороди державному виконавцю та подання про виплату винагороди не пізніше наступного робочого дня після погодження подаються відповідному уповноваженому структурному підрозділу головного територіального управління юстиції. На підставі таких заяви і подання видається наказ, в якому зазначаються особи, яким виплачується винагорода, та її розміри.

У разі коли подання про виплату винагороди не погоджено, до відповідного уповноваженого структурного підрозділу головного територіального управління юстиції передається погоджена заява державного виконавця про виплату винагороди.

У випадках, передбачених абзацами четвертим — шостим пункту 2 цього Порядку, погоджена начальником управління державної виконавчої служби головного територіального управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, мм. Києві та Севастополі або директором Департаменту державної виконавчої служби Мін'юсту заява про виплату винагороди разом із довідкою щодо розподілу винагороди (у разі її складення) не пізніше наступного робочого дня після погодження подається відповідному уповноваженому структурному підрозділу головного територіального управління юстиції або уповноваженому структурному підрозділу Мін'юсту. На підставі таких заяви і довідки видається наказ, в якому зазначаються особи, яким виплачується винагорода, та її розміри.

17. Винагорода виплачується одночасно з виплатою заробітної плати.

18. Виплата винагороди здійснюється в межах і за рахунок відповідних надходжень до спеціального фонду державного бюджету на підставі кошторисів та планів асигнувань спеціального фонду на відповідний рік.

19. Приватний виконавець, який забезпечив повне або часткове виконання виконавчого документа майнового характеру в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження», одержує основну винагороду у розмірі 10 відсотків стягнутої ним суми або вартості майна, що підлягає передачі за виконавчим документом.

Приватний виконавець, який забезпечив у порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження», фактичне виконання в повному обсязі виконавчого документа немайнового характеру, за яким боржником є фізична особа, одержує основну винагороду в розмірі двох мінімальних заробітних плат та за виконавчим документом немайнового характеру, за яким боржником є юридична особа, — в розмірі чотирьох мінімальних заробітних плат.

ОГОЛОШЕННЯ

Оріхівський районний суд Запорізької області викликає як відповідача Короб Миколу Фоковича, місце проживання: с. Землянки, Ясинуватський р-н., Донецька обл., в судові засідання по цивільній справі за позовом Чецьмак Надії Фоківни до Давіденко Віри Фоківни, Короб Миколи Фоковича про визнання додаткового строку для подання заяви про прийняття спадщини. Судове засідання відбудеться о 14.30 годині 27.09.2016 року у приміщенні суду за адресою: Запорізька область, м. Оріхів, вул. Чумацька, 23, під головуванням судді Фісун Н.В.

З опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час та місце розгляду справи та у випадку неявки до суду справу може бути розглянуто за його відсутності.

Суддя Н.В. Фісун

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Пустити цапа в Альпи, то він і на церемонію прийде

ШОУ ДОВГОНОСИКІВ. У США вручили Шнобелівську премію за найкумедніші та найпарадоксальніші винаходи

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

Днями в Гарвардському університеті — найдавнішому чинному вищому навчальному закладі США відбулася двадцять шоста церемонія вручення Шнобелівської премії. Названа також Антинобелівською, вона присуджується за найсумнівніші, абсурдні і на перший погляд марні наукові досягнення. Утім, винаходи, що спершу викликають лише усмішку, згодом змушують замислитися. Можливо, в цьому і полягає народна любов до пародії на найпрестижнішу міжнародну наукову відзнаку.

Нагороду, засновану в 1991 році Марком Абрахамсом і гумористичним журналом «Аннали неймовірних досліджень», спершу вручали в Массачусетському технологічному інституті. Нині це відбувається в самому Гарварді напередодні стокгольмської нобелівської церемонії. А дипломи нобелівським лауреатам вручають володарі справжніх нобелівських премій, які іноді капітулюють перед «довгоносами», мовляв, як я сам до такого не додумався.

А подумалися цьогоріч ось до чого. Премію з хімії отримав німецький автомобільний концерн Volkswagen за хитрий спосіб обманювати тести викидних газів, який став причиною гучного скандалу. «Дизель-гейт» наробив чимало галасу: вмонтоване програмне забезпечення вмикало фільтри під час стендових перевірок, чим змінювало режим роботи двигуна, значно знижуючи рівень викиду шкідливих газів. За звичайної експлуатації двигуна під час руху пристрій вмикав фільтри, і викиди шкідливих речовин багаторазово перевищували допустимі норми.

З біології премію отримав британець Том Туетіс, який три дні вживався в Альпах в образ козла. Чоловік навіть одягав спеціальні протези,

Житіє моє — парнокопитне

аби ходити як тварина, встиг завести рогатого друга і мало не побився із самцями за козу. Первісна ідея британця полягала в тому, що у такий спосіб можна боротися зі стресом сучасної цивілізації. Приблизно рік він докладно вивчав теорію, а потім звернувся до фахівця із протезування з проханням виготовити для нього цапині ноги.

Свою премію Туетіс розділив з іншим британцем, Чарльзом Фостером, який намагався жити в режим борсука, видри, лисиці і оленя.

У номінації «Репродукція» приз здобув єгипетський уролог Ахмед Шафік за вивчення впливу носіння синтетичного, бавовняного чи вовняного спіднього на сексуальне життя щурів. Учений з'ясував, що у щурів, які носили синтетичну білизну, зменщується сексуальна активність. Продовжити дослід-

ження єгиптянин вирішив на людях.

Вчені з Нової Зеландії отримали Шнобелівську премію з економіки за дослідження, присвячене «індивідуальності бренду». Під час дослідження вони показували студентам зображення каменів, які ті повинні були описати. У наслідок було складено описи особистостей каменів. Причому, камінь G виявився багатієм-бізнесменом з Нью-Йорка, бездоганим, можливо, трохи замкнутим. Камінь I студенти описали як «цигана або мандрівника, хіпі», а камінь H було визнано «скромним» і «приземленим».

Шнобелівку з психології вручили міжнародній групі вчених, які опитали тисячу брехунів про те, наскільки часто вони брешуть, і описали те, наскільки добре це виходить. Премію миру присуджено вченим із Канади і США, які провели дослід-

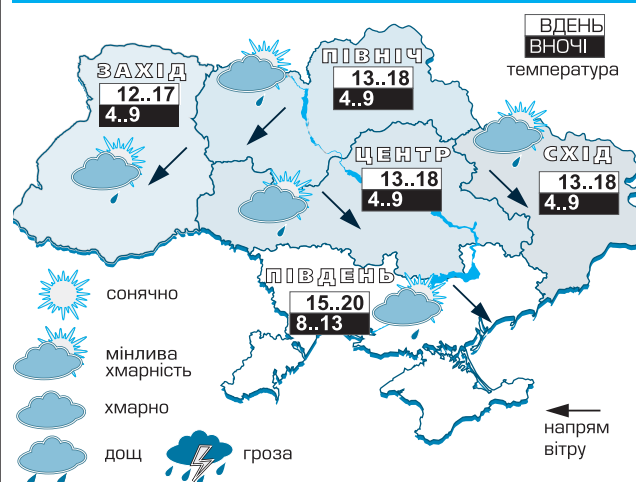
ження «Сприйняття і виявлення псевдонаукової нісенітничі», а премію в галузі медицини отримали вчені, які з'ясували, що свербіж лівої половини тіла можна вгадувати, почухавши праву перед дзеркалом.

Приз у галузі фізики дістався групі вчених з Університету Південного Уельсу, які виявили, що гедзі кусають білих коней рідше за інших, а також з'ясували, чому бабки так люблять чорні надгробні плити.

Шнобеля з літератури удостоївся шведський ентомолог Фредрік Сйоберг за свою тритомну біографічну роботу, що описує задоволення від колекціонування мертвих і ще живих мух. І, напевно, премію в галузі сприйняття розділили японські вчені Адуко Хігасіяма і Кокей Адат, які досліджували, чи справді ми бачимо речі інакше, якщо нагнутися і подивитися на них через про-світ між ногами.

Цього року лауреати як приз отримали чек на суму 10 трильйонів змбабвійських доларів (приблизно 40 центів у доларах США).

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 25 ВЕРЕСНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+4 +9	+13 +18	Черкаська	+4 +9	+13 +18
Житомирська	+4 +9	+13 +18	Кіровоградська	+5 +10	+15 +20
Чернігівська	+4 +9	+13 +18	Полтавська	+4 +9	+13 +18
Сумська	+4 +9	+13 +18	Дніпропетровська	+6 +11	+15 +20
Закарпатська	+4 +9	+13 +18	Одеська	+8 +13	+13 +18
Рівненська	+4 +9	+12 +17	Миколаївська	+8 +13	+15 +20
Львівська	+4 +9	+12 +17	Херсонська	+8 +13	+15 +20
Івано-Франківська	+4 +9	+11 +16	Запорізька	+8 +13	+15 +20
Волинська	+4 +9	+11 +16	Харківська	+4 +9	+13 +18
Хмельницька	+4 +9	+12 +17	Донецька	+6 +11	+13 +18
Чернівецька	+4 +9	+12 +17	Луганська	+4 +9	+11 +16
Тернопільська	+4 +9	+11 +16	Крим	+8 +13	+15 +20
Вінницька	+4 +9	+13 +18	Київ	+7 +9	+15 +17

Укргідрометцентр

Машинобудівники почитають про себе

Олександр СУМСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

ВИДАННЯ. «Від Крайньої Півночі — до спекотних пустель» — так називається книжка-альбом, яка щойно побачила світ у сумському видавничому будинку «Еллада» з нагоди 120-річчя від дня заснування одного з найбільших вітчизняних підприємств — ПАТ «Сумське машинобудівне науково-виробничого об'єднання». Символічно, що видання вийшло друком напередодні професійного свята машинобудівників. Як наголошується в анотації, під однією обкладинкою зібрано унікальну інформацію про становлення і розвиток флагмана машинобудування від далекого 1896-го і донині. За кожним фактом, прізвиськом, цифрою, датою — неповторна мить життя як робітничого колективу, так і міста. Книжка насичена численними світлинами, частина з яких друкується вперше і має велике пізнавальне значення для сучасників. Розрахована на широке коло читачів, яких цікавить історія рідного краю, його славетні традиції, насамперед трудові, в основі яких — наш спільний економічний і духовний добробут. Автори видання — керівник прес-центру Сумського НВО Діана Кіріченко та власкор «УК» в Сумській області заслужений журналіст України Олександр Вертіль.

Футболіст допоміг оздоровити дітей

Євген ЛОГАНОВ,
«Урядовий кур'єр»

ВІДПОЧИНОК. Попри те, що новий навчальний рік вже розпочався, для 45 школярів із Запоріжжя та області триває справжній літній відпочинок. Їх запросив у гості до Хорватії місцевий футболіст, екс-гравець київського «Арсеналу», а нині агент ФІФА Івица Пиріч. Діти отримали нагоду відпочити на знак шани до героїчних подвигів їхніх батьків — учасників АТО, частина з яких загинули в зоні бойових дій.

У Загребі українську делегацію із Запоріжжя та Києва привітав посол України в Республіці Хорватія Олександр Левченко. Зустріч розпочалася на вулиці Українській біля Каштана Дружби — символу відносин України та Республіки Хорватія. Продовжили урочистості біля пам'ятника Тарасові Шевченку. Школярі декламували вірші Кобзаря й співали «Україна — це ми», а також разом із послом виконали гімн України. Зі столиці Хорватії українські учні прибули на відпочинок до міста Оміш (Сплітсько-Далматинська жупанія), що на мальовничому Адріатичному узбережжі.

А так речі здаються більшими...

Хто у світі всіх миліший?

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Павло БЕБА, Лариса УСЕНКО

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 49837. Тираж 20949

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мегі-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua